№ 236. Wtorek, 6 (18) Listopada 1873. № 236.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK DZIESIĄTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We środę, 7 (19) listopada, — św. Ierona mucz.
We czwartek, 8 (20) listopada, — **Sob. ar. Michaiła.**
W piątek, 9 (21) listopada, — św. Onisifora, Por. mucz.

Słońce wsch. o godz. 7 min. 27; zach. o godz. 4 min. 3.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 5 (17) Listopada 1873 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°.	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %.	Kierunek wiatru.
g. 7	749.9	+ 1.4	91	zachodni.
1	747.5	+ 1.9	100	zachodni.
9	747.7	+ 3.0	93	zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We środę, 7 (19) listopada, — św. Elżbiety królowej.
We czwartek, 8 (20) listopada, — św. Feliksa Wal.
W piątek, 9 (21) listopada, — *Ofiar. N. M. P.*

Wysokość wody na Wiśle stóp 0 cali 10.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Najjaśniejszy Pan, w nagrodę wzorowo-gorliwej i pilnej służby, 27 października r. b., Najmiłościwiej raczył udzielić ordery: św. Włodzimierza 4-ej klasy, kapitanowi 6 Głuchowskiego pułku dragonów imienia Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżnej Aleksandry Józefównej *Ponomarewowi;* św. Anny 3-ej klasy: kapitanowi St.-Petersburgskiego pułku grenadjerów imienia Króla Fryderyka-Wilhelma III *Timoszence* i sztabs-kapitanowi tegoż pułku *Tretjakowowi;* św. Stanisława 2-ej klasy z Cesarską koroną, majorom tegoż pułku *Łapickiemu* i *Bogoljepowowi.*

—

* Najwyżej udzielono upoważnienie do przyjęcia i noszenia zagranicznych orderów:

Brylantowych oznak orderu Tureckiego Osmanie 1-ej klasy — nadzwyczajnemu i pełnomocnemu Ambasadorowi przy Najjaśniejszym Sułtanie, jenerał-adjutantowi, jenerał-lejtnantowi *Ignatjewowi* (25 października 1873 r.).

Pruskiego, Korony 3-ej klasy — starszemu sekretarzowi misji w Sztokholmie, asesorowi kolegjalnemu, kamerjunkrowi, hrabiemu *Murawiewowi* (21 października 1873 r.).

Włoskiego, śś w. Maurycego i Łazarza, krzyża kawalerskiego — młodszemu sekretarzowi misji w Monachium, radcy honorowemu, kamerjunkrowi *Ogarewowi* (21 października 1873 roku).

Tureckiego, Medżidje 3-ej klasy — dyplomatycznemu urzędnikowi przy jenerał-gubernatorze noworosyjskim i besarabskim, radcy dworu *Litzbergowi* (21 października 1873 roku).

—

* Za Najwyższym rozkazem Jego Cesarskiej Mości, Kanclerz Państwa, książę *A. M. Gorczakow*, 3 listopada r. b., objął zarząd Ministerstwem Spraw Zagranicznych.

—

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Minister Spraw Wewnętrznych uznał za możliwe dopuścić sprzedaż pojedynczych numerów gazety „Nordische Presse“, zabronioną przez rozporządzenie z 16 czerwca r. b.

—

* *Techniczno-Inspektorski Komitet Kolei Żelaznych.* Dnia 1 listopada r. b. otwarty został regularny ruch pociągów osobowych i towarowych na 2-ej sekcji kolei żelaznej Libawskiej, z Kałkun do Radziwiliszek, na przestrzeni około 186 wiorst.

—

* *Departament Poczt.* Stosownie do zawiadomienia austrjackiego Zarządu Pocztowego, za korespondencję listową, przesyłaną *przez Austrję*, pomiędzy Rosją a Szwecją, oraz zachodnim półwyspem Indij Wschodnich, i miejscami znajdującemi się na zachodniem wybrzeżu wschodniego ich półwyspu (Akyab, Bassein, Malmayn, Rangoon i t. d.), ustanawia się następująca opłata:

A. Za korespondencję, przesyłaną pomiędzy Rosją a Szwecją:

a) za wysyłane listy *frankowane* — po 20 kop. (z których 18 kr. na rzecz Austrji) za każde 15 gramów;

b) za listy *rekomendowane*, oprócz opłaty jak za frankowane, jeszcze asekuracyjnego 7 kop. za każdy list;

c) za *przesyłki opaskowe* z płodami druku i próbkami towarów—po 4 kop. (z których $3\frac{1}{4}$ kr. na rzecz Austrji) za każde 40 gramów;

d) za odbierane listy *niefrankowane* — po 30 kop. (z których 28 kr. na rzecz Austrji) za każde 15 gramów.

B. Za korespondencję przesyłaną pomiędzy Rosją a zachodnim półwyspem Indij Wschodnich i miejscami znajdującemi się na zachodniem wybrzeżu wschodniego ich półwyspu (Akyab, Bassein, Malmayn, Rangoon i t. d.):

a) za wysyłane listy *frankowane* — po 46 kop. (z których 50 kr. na rzecz Austrji) za każde 15 gramów;

b) za listy *rekomendowane*, oprócz opłaty jak za frankowane, jeszcze asekuracyjnego 11 kop. (z których 17 kr. na rzecz Austrji) za każdy list;

c) za *przesyłki opaskowe* z płodami druku i próbkami towarów — po 8 kop. (z których $8\frac{1}{4}$ kr. na rzecz Austrji) za każde 40 gramów;

d) za odbierane listy *niefrankowane* — po 52 kop. (z których 55 kr. na rzecz Austrji) za każde 15 gramów.

—

* *Departament Telegrafów.* W celu otwarcia nowej i przytem prostej drogi dla komunikacji miejscowości nadwołgskiej z Kaukazem, obecnie urządza się linja telegraficzna z Astrachania do Kizlaru z odnogą do Biruczja-Kosa. Z zamierzających się urządzić stacij telegraficznych w Biruczja-Kosa, w osadzie Jandykach i w przystani Sierebriakowskiej, obecnie ukończone zostało urządzenie stacij w Biruczja-Kosa i Jandykach, w których otwarte zostało przyjmowanie depesz korespondencji wewnętrznej.

Ustawa akcyjnego przemysłowego Towarzystwa zakładów mechanicznych i górniczych „Lilpop, Rau i Löwenstein w Warszawie.

(Najwyżej zatwierdzona 8 września 1873 roku).

Cel założenia Towarzystwa, jego prawa i obowiązki.

§ 1. Dla utrzymywania i dalszego rozwoju należących do firmy „Lilpop, Rau i Sp." zakładów mechanicznych i górniczych, zakłada się Towarzystwo akcyjne pod nazwą „Akcyjne przemysłowe Towarzystwo zakładów mechanicznych i górniczych Lilpop, Rau i Löwenstein" w Warszawie.

Uwaga 1-a. Założycielami są: północno-niemiecki poddany, warszawski kupiec 1-ej gildji Wilhelm Rau, belgicki poddany Leon Löwenstein, wdowa Joanna Lilpop, Józef hrabia Zamojski i Władysław Laski.

Uwaga 2-ga. Ustąpienie, przed utworzeniem Towarzystwa, przez założycieli innym osobom swych praw i obowiązków względem Towarzystwa, przyłączenie nowych założycieli i wyłączenie z liczby założycieli którejkolwiek z wymienionych w niniejszej Ustawie osób, dopuszczają się nie inaczej, jak po wyjednaniu za każdym razem upoważnienia rządu drogą ustanowioną.

§ 2. Towarzystwo nabywa, drogą prawną, należące do firmy „Lilpop, Rau i Sp.": 1) fabrykę mechaniczną i odlewnię w m. Warszawie przy ulicy Ś-o Jerskiej pod №№ 1,766, 1,823, 1,824 i 1,825; 2) fabrykę wagonów, odlewnię i kotlarnię w Warszawie na Solcu pod № 3,041*b*, wraz z składami i placami pod №№ 2,988, 2,988 *B* i 2,988 *C*: i 3) dobra Drzewice i Rozwady z wielkim piecem, odlewnią i kuźnicą, w powiecie Opoczyńskim, w gubernji Radomskiej, ze wszystkiemi należącemi do pomienionych zakładów zabudowaniami mieszkalnemi, maszynami i innem mieniem. Cały pomieniony majątek oddaje się Towarzystwu według należytych inwentarza, planu i oszacowania. Ostateczne oznaczenie ceny całego pomienionego majątku, zależy od uznania pierwszego Ogólnego Zebrania akcjonarjuszów, prawnie doszłego do skutku.

§ 3. Nabycie pomienionego w § poprzedzającym, majątku przez Towarzystwo i przepisanie na imię Towarzystwa, odbywa się z zachowaniem obowiązujących w tym przedmiocie przepisów prawa, z otrzymaniem od właścicieli aktów hypotecznych nieruchomości na imię Towarzystwa.

§ 4. Do Towarzystwa przechodzi nadane firmie „Lilpop, Rau i Sp." za wystawę rękodzielniczą w Moskwie w 1865 roku i za Wszechrosyjską wystawę rękodzielniczą w St. Petersburgu w 1870 roku prawo używania na szyldach i wyrobach herbu Państwa.

§ 5. Towarzystwu nadaje się prawo nabywania na własność, oraz zakładania lub dzierżawienia odpowiednich jego celowi zakładów, z nabywaniem dla nich potrzebnej ilości gruntów i lasów, z zachowaniem istniejących postanowień i praw osób prywatnych i z wyjednywaniem w właściwych wypadkach upoważnienia zwierzchności.

§ 6. Towarzystwo, jego ajenci i kantory, pod względem opłat gildyjnych, podatków za prawo handlu, opłat celnych, stęplowych i innych ogólnych i miejscowych, podlegają wszystkim przepisom i postanowieniom, tak ogólnym jak i dotyczącym przedsiębierstwa, obecnie w Cesarstwie obowiązującym, oraz tym, jakie w przyszłości w tym przedmiocie będą wydane.

§ 7. Ogłoszenia Towarzystwa, we wszystkich wskazanych w prawie i niniejszej Ustawie wypadkach, robią się w *Gońcu Urzędowym*, dziennikach obydwóch stolic i *Dzienniku Warszawskim*, z zachowaniem ustanowionych przepisów.

Kapitał Towarzystwa, akcje, prawa i obowiązki ich posiadaczy, obligacje.

§ 8. Zakładowy kapitał Towarzystwa oznacza się na *dwa miljony* rubli, podzielonych na *dwa tysiące* akcij, po *tysiąc* rubli każda.

§ 9. Cała oznaczona w § 8 ilość akcij rozdziela się pomiędzy założycieli i zaproszone przez nich do udziału w przedsiębierstwie osoby, za wzajemnem porozumieniem.

§ 10. Przypadająca za akcje suma wnosi się nie później jak w ciągu *sześciu* miesięcy od dnia zatwierdzenia Ustawy całkowicie, bez rozkładania na raty, z zapisaniem wpłat do ustanowionej książki, z wydaniem następnie samych akcij. Następnie Towarzystwo otwiera swe działania. Wrazie niewykonania tego, Towarzystwo uważa się za nie doszłe do skutku.

§ 11. O założeniu Towarzystwa i otwarciu jego działań ogłasza się do wiadomości publicznej.

§ 12. Następnie przy rozszerzeniu czynności Towarzystwa, takowe może, stosownie do potrzeby, powiększyć swój kapitał za pomocą emisji dodatkowych akcij, po poprzedniej cenie, lecz nie inaczej jak w skutku postanowienia Ogólnego Zebrania akcjonarjuszów i za osobnem za każdym razem upoważnieniem Rządu, drogą przezeń zatwierdzoną.

§ 13. Przy następnych emisjach akcij, pierwszeństwo do ich nabycia mają właściciele pierwiastkowych akcij Towarzystwa; jeżeli zaś akcje nowej emisji nie będą rozebrane całkowicie przez właścicieli pierwotnych akcij, to na pozostałą z nich część otwierają się, za upoważnieniem Ministra Finansów i na warunkach, podlegających poprzedniemu jego zatwierdzeniu, publiczne zapisy.

§ 14. Akcje Towarzystwa mogą być, według życzenia akcjonarjuszów, imienne, albo na okaziciela. Akcje wycinają się z księgi, oznaczają się numerami kolejnemi i wydają się z podpisem trzech członków Dyrekcji Towarzystwa, buchaltera i kasjera i z przyłożeniem pieczęci Towarzystwa.

§ 15. Do każdej akcji dołącza się arkusz kuponów, na odbieranie za niemi dywidendy w ciągu lat *dziesięciu;* na kuponach tych oznaczają się numera akcij, do których każdy z nich należy i lata w porządku kolejnym. Po upływie *dziesięciu* lat, akcjonarjuszom mają być wydane nowe arkusze kuponów, w tym samym porządku, na następne lat *dziesięć* i t. d.

§ 16. Ustąpienie akcij imiennych przez jednego właściciela drugiemu, dokonywa się za pomocą cesij na akcjach, które przy deklaracji cesyjnej powinny być okazazane Dyrekcji Towarzystwa dla zaznaczenia o ustąpieniu w jej książkach. Sama Dyrekcja robi cesję na akcjach tylko w wypadkach, określonych w art. 2,167 T. X Prawa Cywilnego (wyd. 1857 r.) i za decyzją sądową.

§ 17. Ustąpienie przez jedną osobę drugiej akcij na okaziciela, odbywa się bez wszelkich formalności i za właściciela akcji na okaziciela uznaje się zawsze osoba, która ma ją w swych rękach.

§ 18. Kupony mogą być ustępowane i razem z akcjami i oddzielne od nich. W obydwóch razach nie potrzeba cesji na kuponach lub deklaracji o scedowaniu kuponów.

§ 19. W razie zaginięcia akcij imiennych, właściciel ich powinien na piśmie zawiadomić o tem Dyrekcję, z oznaczeniem numerów zaginionych akcij. Następnie Dyrekcja ogłasza, kosztem właściciela, i jeżeli po upływie *sześciu* miesięcy od daty ogłoszenia nie będzie dostarczona żadna wiadomość o zaginionych akcjach, to wydają się nowe akcje, pod dawnemi numerami i z napisem, że zostały wydane w zamian zaginionych, i bez arkusza kuponów na bieżące dziesięć lat.

§ 20. O zaginięciu akcij na okaziciela żadne oznajmienia nie przyjmują się. Ten komu zaginie arkusz kuponów, utraca prawo pobierania dywidendy za wszystkie zaginione kupony. Po nastanin zaś terminu wydawania nowych arkuszy kuponów do akcij, takowe wydają się właścicielom akcij.

§ 21. Po istotnem wniesieniu oznaczonego w § 8 kapitału zakładowego w całkowitości, Towarzystwu dozwala się, dla utworzenia jego kapitału obrotowego, wypuścić obligacje na okaziciela na kapitał nominalny równy *połowie* zebranego przez emisję akcij kapitału, z zastrzeżeniem: 1) ażeby nominalna cena każdej obligacji była nie niższa nad *dwieście pięćdziesiąt* rubli; 2) ażeby wysokość procentu opłacanego od obligacij, warunki ich emisji, forma, termina i sposób umorzenia były określone przez Ogólne Zebranie akcjonarjuszów i przed emisją były przedstawiane do zatwierdzenia Ministra Finansów; 3) żeby wypłata procentów od obligacij i kapitału za wylosowane obligacje była zapewniona, z pierwszeństwem przed wszystkiemi innemi długami Towarzystwa, *a)* wszystkiemi jego zyskami; *b)* kapitałem zapasowym, i *c)* całym ruchomym i nieruchomym majątkiem Towarzystwa, tak nabytym przy jego utworzeniu się, jak i tym, który następnie zostanie przez nie nabyty, dla czego obligacje mogą być wypuszczone dopiero po wniesieniu obligacyjnego długu Towarzystwa, w nominalnej cenie wszystkich wypuszczanych obligacij, do ksiąg hypotecznych, z prawem pierwszej hypoteki i przytem z zachowaniem warunku ustanowionego w uwadze do art. 49 niniejszej Ustawy. *(d. c. n.)*

—

* W № 91 „Zbioru Rozporządzeń i Postanowień Rządu" za 1873 r. są zamieszczone:

Najwyżej zatwierdzona 15 września 1873 roku, uchwała Komitetu Ministrów o Ustawie Towarzystwa kolei żelaznej Kozłowsko-Woroneżsko-Rostowskiej.

Doniesienie, w zastępstwie Towarzysza Ministra Finansów, radcy tajnego Hirsa do Senatu Rządzącego, 16 październiernika 1873 r. o otwarciu Oddziału Banku Polskiego w miastach Częstochowie i Radomiu.

Doniesienia Ministra Finansów do Senatu Rządzącego:

18 października 1873 roku. O zmianie § 3 Pawłowskiego artelu składowego.

O założeniu Stowarzyszeń pożyczkowych i oszczędności:

24 października Suklejskiego — we wsi Suklei, w powiecie Tiraspolskim, w gubernji Chersońskiej.

— Drugiego Pawłowskiego — we wsi Pawłowie, w powiecie Gorbatowskim, w gubernji Niższo-nowogrodzkiej.

—

* Z powodu wyjazdu do Petersburga, w interesach służby, atamana pochodnego pułków kozaków dońskich okręgu wojskowego warszawskiego, jenerał-lejtnanta *Fomina*, pełnienie tych obowiązków powierzone zostało dowódcy pułku kozaków dońskich № 17, pułkownikowi *Rubaszninowi.* *(Roz. do wojsk Okr. Wojs. Warsz.)*

* W rozkazie do warszawskiej policji wykonawczej, z 2 (14) listopada r. b., powiedziano: Urzędnik nadetatowy zarządu warszawskiego oberpolicmajstra, Ludwik *Koralewski*, *uwolniony został*, na własne żądanie, *od służby w policji.*

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Przemysł fabryczny w gubernji warszawskiej w 1872 roku.

Wszystkich fabryk i zakładów przemysłowych w gubernji warszawskiej (z wyłączeniem Warszawy) było w 1872 roku 1,456; z tych 69 w miastach i 1,387 w powiatach. Wartość ogólna produkcji tych fabryk i zakładów przemysłowych wynosiła w 1872 r. 13,712,409 rs. (o 670,216 rs. więcej niż w roku 1871). Z tej sumy, znaczniejsza część, mianowicie 10,668,363 rs. przypada na fabryki i zakłady przemysłowe przerabiające produkta służące za pokarm. Fabryk i zakładów przemysłowych tego rodzaju znajduje się w gubernji 1,240; z tych w powiatach: nieszawskim 162, włocławskim 149, kutnowskim 141, warszawskim 133, łowiczskim 114, grójeckim 96, nowo-mińskim 84, błońskim 70, sochaczewskim 67, gostyńskim 65, górno-kalwaryjskim 65, skierniewickim 50 i radymińskim 38. Pod względem wartości produkcji, pierwsze miejsce należy się 20 cukrowniom, które wyrodukowały w 1872 roku cukru rafinadu i mączki cukrowej za 6,440,929 rs., czyli o 623,126 rs. więcej niż w roku 1871. Do tak znacznego większego dochodu brutto właścicieli cukrowni przyczynił się dobry urodzaj buraków w 1871 r. Największy dochód brutto przyniosła cukrownia walentynowska w powiecie kutnowskim, własność p. L. Kronenberga i Spółki; cukrownia ta wyprodukowała rafinadu za 914,588 rs.

Pod względem technicznym, zaprowadzone zostały w r. 1872 zmiany tylko w cukrowniach w Oryszewie, Łyszkowicach i Strzelcu. W cukrowni w Oryszewie zaprowadzono: przyrząd do oczyszczania soku wydobywanego za pomocą pras hidraulicznych z włókien buraczanych, i ekonomizator Grüuna; w cukrowni w Łyszkowicach zaprowadzono nowe kotły parowe, w cukrowni zaś w Strzelcach zaprowadzono nowy przyrząd maceracyjny Waltzhoffa i do dawnych motorów dodano machinę parową o sile czterech koni.

Przemysł cukrowniczy miejscowy znajduje się w ogóle w warunkach ze wszech miar pomyślnych, posiada wszelkie podstawy do dalszego rozwoju, pozostając zaś w związku z gospodarstwem wiejskiem, przyczynia się pod wielu względami do postępów w rolnictwie. W roku 1872 naprzykład, właściciele plantacij buraków otrzymali z takowych dochodu brutto, za pomocą sprzedaży buraków właścicielom cukrowni, około 1,400,000 rs. Nie ulega wątpliwości, że produkcyjność cukrowni byłaby doszła w roku 1872 do większych jeszcze rozmiarów, gdyby właściciele takowych nie byli zmuszeni do ponoszenia wielkich wydatków na materjał opałowy, który podrożał znacznie w ostatnich czasach.

W warunkach znacznie mniej pomyślnych znajduje się w gubernji warszawskiej gorzelnictwo. Gorzelnie tutejsze pozakładane zostały głównie dla celów gospodarstwa wiejskiego; na gorzelnictwo nie spoglądano jak na przedsięwzięcie specjalne przemysłowe, lecz upatrywano w niem raczej pomoc w rolnictwie. Z zaprowadzeniem przeto w Królestwie Polskiem nowej ustawy dla gorzelni i z podniesieniem wysokości akcyzy, gorzelnie tutejsze zaczęły upadać; znaczna ich liczba została zwinięta, inne zaś przestały przynosić swym właścicielom dawne korzyści. Przy dalszem podniesieniu akcyzy, ani jeden z właścicieli małych gorzelni nie będzie w stanie prowadzić takowych i znaczna liczba teraźniejszych gorzelni zostanie zamknięta. W okresie gorzelniczym 1871/2 roku, czynnych było w gubernji warszawskiej 119 gorzelni, które wyprodukowały 332,348 wiader okowity, co wynosi w przecięciu po 2,792 wiadra na każdą gorzelnię. Podług wiadomości za 1867 ok, z liczby 50 gubernij Rosji europejskiej, 37 gubernij posiadało gorzelnie dające w przecięciu po 10,000 wiader na każdą; z tej liczby, w 29 gubernjach gorzelnie produkowały więcej niż po 20,000 wiader w przecięciu na każdą gorzelnię, w 9 zaś gubernjach wysokość przecięciowa produkcji wynosiła 50,000 wiader na każdą gorzelnię; każda z gorzelni produkowała w przecięciu 6,700 wiader okowity. Tymczasem w gubernji warszawskiej najwyższa cyfra produkcji dochodzi tylko do 12,305 wiader; taką właśnie ilość okowity wyprodukowała w 1872 roku gorzelnia w Dębowej-Górze (w pow. skierniewickim), własność pani Pauliny Grodzińskiej.

Jako materjał do przerabiania na okowitę służą: mąka, słód zielony, kartofle i melassa (w jednej z gorzelni używano w roku zeszłym drożdży z winogron); wszystkich tych materjałów przerobiono w roku zeszłym $1,788,110\frac{1}{2}$ pudów, w tej liczbie: a) mąki $383,436\frac{1}{5}$ pudów, czyli 21% ogólnej ilości materjałów przerobionych na okowitę; b) słodu zielonego $82,766\frac{3}{4}$ pudów, czyli 10%; c) kartofli $1,271,574\frac{3}{4}$ pudów, czyli 71%, i d) melassy $50,318\frac{3}{4}$ pudów, czyli 3%.

Wartość produkcji gorzelni w gubernji warszawskiej wynosiła w okresie gorzelniczym 187½ roku 1,770,640 rs., czyli o 369,000 rs. więcej niż w okresie poprzedzającym. Zwiększenie to spowodowane zostało, nie spotęgowaniem działalności gorzelni, lecz tem raczej, że obliczenie dochodu brutto dokonane było za rok 1871 na zasadzie wykazów samych właścicieli gorzelni, w roku zaś 1872 takowe dokonane było na podstawie wiadomości dostarczonych przez zarząd akcyzny (toż samo powiedzieć wypada i co do liczby gorzelni).

Wyrobem piwa i miodu trudni się 77 zakładów, które wyprodukowały tych trunków za 425,469 rs., co wynosi o 206,894 rs. więcej niż w roku 1871. Fabryk wódek i likierów gubernja warszawska posiada 10; najznaczniejsza z nich znajduje się we wsi Rogożewie, w powiecie gostyńskim, i jest własnością sukcesorów Karola Osterloffa. Fabryka ta wyprodukowała w roku zeszłym wódek słodkich za 13,000 rs.; pozostałe fabryki przyniosły razem dochodu brutto około 50,000 rsr. Produkcja tego rodzaju, w porównaniu z rokiem 1871, w ogóle zmniejszyła się, jakkolwiek bowiem liczba fabryk wyrabiających wódki słodkie i likiery pozostała taż sama, wszelakoż dochód brutto z takowych zmniejszył się o 11,580 rs.

Przyczynę takiego zmniejszenia produkcji, właściciele tych fabryk upatrują w drogości materjału, głównie okowity, i w zmniejszeniu popytu.

Z liczby innych fabryk i zakładów przemysłowych, należących do roztrząsanej tu grupy, zwiększyły produkcję: fabryka wina szampańskiego i warzelnia soli, fabryki krochmalu, olejarnie i fabryki cykorji.

Fabryka wina szampańskiego znajduje się we wsi Grochowie, w powiecie warszawskim i jest własnością p. Arnolda Schachta; w fabryce tej pracuje 4 robotników, których utrzymanie kosztowało w 1872 roku 800 rs.; dla zwiększenia produkcji, właściciel fabryki nabył w 1872 roku nowy przyrząd do wydobywania gazu kwasu węglowego. Dochód brutto tej fabryki zwiększył się o 4,500 rs. w porównaniu z rokiem poprzednim.

W warzelni soli w Ciechocinku wartość produkcji zwiększyła się bardzo mało, bo tylko o 706 rs. Toż samo powiedzieć wypada o fabrykach krochmalu i olejarniach; pierwsze z nich wyprodukowały krochmalu tylko za 200 rs. więcej, drugie zaś wyprodukowały oleju za 373 rs. więcej niż w roku 1871. Większe daleko rozmiary miał wzrost działalności fabryk cykorji. Liczba takowych w gubernji warszawskiej wynosi 4; wszystkie one znajdują się w m. Włocławsku; największa z nich jest własnością p. Augusta Bohma, który zatrudnia w niej 40 robotników i ma odbyt na cykorję nie tylko wewnątrz kraju, lecz także zagranicą; w roku 1872 fabryka ta wyprodukowała cykorji za 44,260 rs. więcej niż w roku 1871, w którym wartość jej produkcji wynosiła tylko 37,020 rs. Druga fabryka cykorji jest własnością p. Bernarda Löwensteina; jest ona znacznie mniejsza od pierwszej i ogranicza się na odbycie swoich wyrobów na potrzeby miejscowe; dochód brutto tej fabryki wynosił w 1872 roku 22,500 rs. Dwie pozostałe fabryki (pp. Liptitza i Kuczyńskiego) nie zasługują na szczególną uwagę, jedna z nich bowiem produkuje cykorji za 4,000, druga zaś za 5,000 rs.

Do tejże grupy, podług sprawozdania z działalności fabryk i zakładów przemysłowych, należą także fabryki octu, oraz młyny parowe i wodne i wiatraki. Do tejże grupy należały także wyroby tabaczne, produkcją których trudniła się fabryka w Krośniewicach (w pow. kutnowskim), własność p. L. Kronenberga. Fabryka ta zwinięta została z początkiem roku 1872. Produkcja fabryk octu zmniejszyła się mniej więcej o 200 rs. Co się tyczy młynów, wartość wyprodukowanej przez nie mąki zmniejszyła się o sumę około 460,000 rsr., z powodu nie całkiem zadowalniających urodzajów zboża. Pomimo to, liczba młynów parowych w gubernji zwiększyła się w 1872 roku o dwa: jeden z nich zbudowany został w dobrach Kościelna-Wieś (w pow. nieszawskim), przez właściciela tychże dóbr, p. Zielińskiego, drugi zaś w powiecie skierniewickim.

Po fabrykach i zakładach przemysłowych roztrząśniętej przez nas grupy, idą zakłady fabryczne przerabiające produkta włókniste, oraz papiernie. Ogólna liczba fabryk tego rodzaju, w porównaniu z rokiem 1871, zmniejszyła się o trzy, lecz wartość produkcji pozostałych fabryk zwiększyła się o 256,726 rs. Bardzo znacznie zwiększyła się produkcja fabryki płótna w Żyrardowie, w której wyprodukowano wyrobów lnianych i konopnych za sumę 1,360,000 rs., sprzedano zaś ze składów fabrycznych za sumę 1,500,000 rs. Oddział tej fabryki, który znajdował się w osadzie Błędowie, w powiecie grójeckim, przeniesiony został do Żyrardowa. Liczba fabryk wyrobów wełnianych zmniejszyła się o jednę, z pozostałych zaś siedmiu była nieczynną fabryka kamuszyńska, należąca do starozakonnego p. Bursztyna; warunki produkcji wyrobów wełnianych były w roku 1872 w ogóle nie bardzo pomyślne, co pochodziło głównie z poskoczenia cen wełny. Papiernie: w Soczewce (p. J. Epsteina), w Jeziornej (p. K. Röslera) i w Bednarach (p. E. Hannemanna), przyniosły razem dochodu brutto 451,200 rsr., czyli o 60,725 rsr. więcej niż w r. 1871. W fabryce w Soczewce i w jej filji (we wsi Socha) wyprodukowano w 1872 roku 2,025,000 funtów papieru; dla wyprodukowania takowego kupiono: w kraju tutejszym i w sąsiednich gubernjach—szmat za 84,000 rsr., oraz zagranicą—massy drzewnej za 21,000 rsr. i przetworów chemicznych za 70,000 rs.

Z ulepszeń zaprowadzonych w tej papierni, najważniejsze zależały na nabyciu przyrządów wydoskonalonych do oczyszczania papieru; przyrządy te kupione zostały w Paryżu, w zakładach Varrol'a i Midlt'a. W papierniach pp. Röslera i Hannemanna nie zaprowadzono szczególnych zmian.

Pod względem wartości wyrobów, trzecie miejsce zajmują fabryki produkcji chemicznej. Fabryk takich było w 1872 roku 68, wartość zaś ich produkcji wynosiła 623,459 rs. Z zakładów przemysłowych tego rodzaju zasługują na uwagę przedewszystkiem mydlarnie i fabryki świec; przyniosły one w 1872 r. dochodu brutto 504,280 rs., czyli o 75,268 rs, mniej niż w roku 1871. Pomimo to liczba tych fabryk zwiększyłe się w 1872 roku o dwie, zwinięta bowiem została mydlarnia i fabryka świec w osadzie Krośniewicach, w powiecie kutnowskim, otwarto zaś 3 nowe fabryki tego rodzaju w powiecie warszawskim: jedną we wsi Górkach (własność p. J. Scholtza) i dwie we wsi Grochowie (własność pp. J. Hocha i J. Kleina). Mydlarnie i fabryki świec znajdują się w powiatach: warszawskim (12, wartość produkcji 446,366 rsr.), łowiczskim (2, wartość produkcji 24,500 rs.), włocławskim (3, wartość prod. 20,764 rs.), nowomińskim (1, wartość produkcji 8,000 rs.), kutnowskim (1, wartość produk. 4,200 rsr.) i górno-kalwaryjskim (1, wartość prod. 450 rs.)

Po mydlarniach i fabrykach świec idzie szmelcarnia, jedna na całą gubernję, mianowicie we wsi Młocinach (w pow. warszawskim), własność p. A. Aquilino; działalność tej szmelcarni maleje z każdym rokiem; dochód jej brutto wynosił: w 1870 roku—94,500 rs., w 1871—55,000 rs. i w 1872 r.—tylko 42,000 rs.

Do grupy fabryk wyrobów chemicznych zaliczone są także garbarnie; liczba ich zmniejszyła się w porównaniu z rokiem 1871 o cztery; zarazem wartość ich produkcji zeszła z 76,985 na 41,566 rs. Około połowy tej ostatniej sumy wypada na 5 garbarni: w Łowiczu (własność p. Białka); w Warcie (w pow. górno-kalwaryjskim, własność p. Rothbartha); w Gombinie (w pow. gostyńskim, własność p. Moskala); w Krośniewicach (w pow. kutnowskim, własność p. Waldecka), i w Mogielnicy (w powiecie grójeckim, własność p. Raibenbacha). Pierwsza z tych garbarni wyprodukowała skór za 12,800 rs., druga za 2,500 rs., trzecia za 2,280 rs., czwarta za 2,000 rsr., wszystkie zaś cztery za 19,580 rs. Wartość przeto produkcji pozostałych 40 garbarni wynosiła 21,986 rs., tak, iż na każdą z nich wypada w przecięciu dochodu brutto około 550 rs.

Liczba fabryk przetworów chemicznych pozostała taż sama, lecz wyprodukowały one za 6,670 rs. więcej niż w roku 1871. Fabryka przetworów chemicznych w Targówku przeszła na własność p. Vetuliani'ego. Farbiernia w Grochowie przeszła także w inne ręce, poprzedni bowiem jej właściciel, p. B. Weschke, sprzedał ją kupcowi warszawskiemu, p. Judlinowi. W farbierni tej zaprowadzono w roku 1872 nowy kocioł farbierski, lecz pomimo tego wydatku, fabryka przyniosła dochodu brutto o 987 rs. mniej niż w r. 1871.

Cztery procent ogólnej sumy dochodu ryczałtowego przemysłu fabrycznego i zakładów gubernji, stanowi wartość produkcij, zajmujących się przeróbką płodów kopalnych (nie metalów); w porównaniu z 1871 r. zwiększyła się ona o 62,952 r. a podług wiadomości za 1872 r., wynosi 497,095 rub. Do produkcji tych należą cegielnie, fabryki szkła, garncarskie, fajansu i kafli; razem 129 fabryk, z których 128 znajduje się w osadach wiejskich, a jedna w m. Nowym-Dworze (powiecie warszawskim). Wyrobem cegły zajętych było w 1872 roku tyleż cegielni, co i w poprzedzającym (123); wartość przygotowanych przez nie wyrobów zwiększyła się o 55,593 rub., czyli o 17%. Szczególniej wzrosła produkcja cegielni rządowej Burakowskiej (w powiecie warszawskim, dzierżawca Kopczyński); wyrobił on cegły na sumę 25,107 rub., czyli o 36% więcej, aniżeli w 1871 r. Pod tym względem cegielnia Burakowska przewyższyła fabrykę Ząbkowską (właściciel hrabia Starzyński), której działalność za 1872 rok, przejawiła się zwiększeniem wartości produkcji tylko na 9%. Obok tych dwóch najznaczniejszych cegielni w gubernji, należy pomieścić fabrykę Kawenczyńską, w powiecie warszawskim, należącą do K. Grancowa. Wartość produkcji tej cegielni wynosiła w 1872 r. cyfrę 22,000 rub., czyli innemi słowy, zwiększyła się o 8,000 rub. w porównaniu z ogólną wartością wyrobów, przygotowanych przez ten zakład w 1871 r. Wartość produkcji pozostałych cegielni wynosi 368,808 rub., czyli średnią cyfrą, po 3,073 na każdą; w 1871 r. na udział każdej z nich przypadało dochodu ryczałtowego tylko po 2,727 rub. Z dwóch fabryk szkła, istniejących w gubernji warszawskiej w 1871 r., jedna a mianowicie Porembska (w powiecie radzymińskim, braci Talma) zamkniętą została w 1872 r., fabryka zaś Libertowska (w powiecie nowomińskim, w. Libertów, właściciel p. Libert) dała dochodu ryczałtowego 38,000 rub., kiedy w 1872 r. wartość jej wyrobów (butelki), wynosiła tylko 28,000 rub. Do takiego zwiększenia się produkcji przyczyniły się zaprowadzone w tej fabryce w 1872 r. ulepszenia techniczne. Przed 1871 r. produkcja garncarska w gubernji miała charakter wyłącznie drobnej; w tym roku urządzone zostały przez fabrykanta Żółtowskiego—we w. Czajkowizna, i przez fabrykanta Rutkowskiego — we w. Glince, gminie Wawer, powiecie warszawskim. dwie fabryki garncarskie, które, w pierwszym roku swego istnienia, dały właścicielom małoznaczący dochód ryczałtowy 890 rub. Przedsiębierstwa te, jednakże, powiodły się w zupełności; wyroby garncarskie znalazły dla siebie dobry zbyt, a fabrykanci zaczęli stopniowo rozszerzać produkcję; w ciągu 1872 r. wyrobili oni garnków i innych naczyń glinianych na sumę 7,000 rub.; co równa się zwiększeniu wartości produkcji, stosunkowo do roku poprzedzającego, o 600%. Obecnie istnieją w gubernji trzy fabryki garncarskie (trzecia fabryka założoną była w roku przeszłym przez A. Cieleckiego, we w. Kawenczynie, powiecie warszawskim): wszystkie one dały dochodu ryczałtowego ogółowo 9,600 rub.

Fabrykacja kafli i wyrobów fajansowych zmniejszyła się nieco w 1872 roku, lecz liczba fabryk, zajętych tego rodzaju produkcją, pozostała dawniejsza; z tych fabryk: fajansowa Kriczera (w Nowym Dworze, powiecie warszawskim), wyrobiła naczyń za 6,600 rub., a kafli Dietricha (we w. Wioska Radzymińska, powiecie cie radymińskim) wyrobiła kafli za 2,980 rubli, gdy w 1871 r. wartość produkcji pierwszej wynosiła 7,800 rubli, a drugiej—3,941 rubli.

Jakkolwiek niezbyt znaczną przedstawia się wartość produkcij, obrabiających płody kopalne, lecz zawsze jeszcze przewyższa ona o wiele dochód ryczałtowy, otrzymany w 1872 roku przez produkcje, zajmujące się obróbką metalów i drzewa.

Z metalów, przerabiane są w gubernji: miedź, ołów, żelazo i surowiec (żelazo lane). Produkcją miedzi zajęta jest wszystkiego jedna tylko fabryka A. Orłowskiego (osada Żychlin, w powiecie kutnowskim); otrzymuje ona surowy metal z hamerni miedzi osińskiej (w powiecie brezinskim, gubernji petrokowskiej) i wyrabia rozmaite przynależności dla gorzelni i cukrowni: wartość tych wyrobów wynosiła w 1872 r. ogółem tylko 3,100 rubli (o 50 rub. mniej, aniżeli w 1871 roku).

Produkcja ołowiana ogranicza się na wyrabianiu śrótu; wyrabiały takowy w 1871 roku fabryki Fajersteina i Goldstejna (w Nowo-Mińsku), lecz ostatni zamknął swą fabrykę w roku zeszłym, fabryka zaś Fajerstejna dała na rok 1872 dochodu ryczałtowego do 1,200 rubli mniej w porównaniu z rokiem poprzedzającym.

Żelazo i surowiec przerabiane są przez dwie fabryki narzędzi i machin rolniczych; jedna z nich (fabrykant W. Taak) znajduje się w mieście powiatowem Włocławsku, a druga (właściciel J, Marczewski), w Breściu, powiecie włocławskim. Działalność tych fabryk stopniowo przybiera coraz większe rozmiary, dzięki wzrastającej pomiędzy miejscową ludnością rolniczą potrzebie ulepszania techniki wiejsko-gospodarczej. Na 1872 r. wartość produkcji fabryki włocławskiej zwiększyła się o 2,900; brzeskiej zaś, fabrykującej na obstalunek, o 700 r., w porównaniu z 1871 rokiem.

Dochody z tych fabryk właściwie, wynoszą 76% ogólnej wartości produkcij metalicznych: wartość wyrobów innych fabryk, należących do tej grupy, zaledwie przenosi 6,000 rubli.

Jeszcze niżej pod tym względem, stoją produkcje zajmujące się obróbką drzewa; grupę tę stanowią jeden tartak i 4 smolarnie oraz dziegciarnie, z których pierwszy dał dochodu 9,461 rub., a smolarnie 2,200 rub.; ogółem zaś 11,661 rub., czyli o 34,950 rub. mniej aniżeli w 1811 roku.

Z tego pobieżnego przeglądu stanu fabryk i zakładów przemysłowych gubernji warszawskiej za rok 1872 okazuje się, że główną jej gałąź stanowi przeróbka artykułów żywności. W tem właściwie zawiera się szczególność miejscowej pracy przemysłowej, szczególność, która daje gubernji warszawskiej prawo zajęcia wybitnego stanowiska w szeregu innych gubernij całego Cesarstwa.

W Rosji Europejskiej, najwyższa cyfra wartości produkcji, zajmujących się przeróbką płodów żywności, przypada na udział gubernji kijowskiej; w niej wartość ta obliczoną jest na 19,350,000 rub.; za gubernją kijowską idzie gubernja st.-petersburgska, gdzie pomienione produkcje ocenione są na 18,747,000 rubli; w każdej z pozostałych gubernij wartość tych produkcji nie przenosi 8,250,000 rub. Tym sposobem, gubernji warszawskiej (bez miasta Warszawy), w której dochód brutto z fabryk i zakładów grupy roztrząsanej wynosi 10,668,000 rub., przynależy trzecie miejsce między gubernjami Cesarstwa.

W stosunku do Królestwa Polskiego wartość wyrobów pomienionych fabryk i zakładów gubernji warszawskiej, wynosi prawie połowę ogólnej, co do całego kraju, wartości tych produkcij. Porównywając następnie wartość wszystkich gałęzi przemysłu gubernji warszawskiej (13,712,409 rub.), z wartością produkcij przemysłowych w gubernjach Rosji Europejskiej, zobaczymy, że w szeregu takowych gubernja warszawska zajmuje ósme miejsce, a wyżej od niej stoją gubernje moskiewska (119,128,000 r.), st. petersburgska (90,465,000 r.), włodzimierska (46,483,000 r.), permska (30,919,000 r.), kijowska (21,543,000 r.), twerska (17,741,000 rub.), i chersońska (15,707,000 r.).

—

* **Z Łowicza** piszą do *Gaz. Hand.* pod d. 29 października (10 listopada): Oziminy w tutejszej okolicy bardzo pięknie powschodziły a przyjazna aura wzrostowi ich zupełnie sprzyjała. Okopowizny, jak kartofle już dawno z pól sprzątnięte, buraki także odstawione; tylko większe gospodarstwa jeszcze z odwózką takowych mają robotę. Buraków w tym roku dla obydwóch w naszej okolicy kontraktujących fakryk (Łyszkowice i Dobrzelin), było około 40,000 korcy (mniej niż w zeszłym roku o 24,000 korcy), z których p. Wekstein dla fabryki Ruda Pabianicka wysłał koleją 30,000 korcy, została więc dla powyższych dwóch fabryk bardzo mała ilość, co przy ogólnie mniejszym urodzaju buraków, a mianowicie w fabryce łyszkowieckiej, dla tejże przez sprowadzanie buraków z innych okolic większe koszta wynikają. Cukrownia młynów w tym roku po długiej bezczynności pierwszą kampanją rozpoczęła a jak na początek mając około 50,000 korcy buraków, może być z takiego rezultatu zupełnie zadowoloną.

O handlu tutejszym, który w ostatnich tygodniach znacznie wzrósł, kilka większych tranzakcij zbożowych naznaczyć mamy, z których już kilka partij pszenicy za granicę wyszło. Targi nasze obecnie znacznie zbożem i innemi artykułami żywności są zasilane, ceny jednak z powodu wielkich potrzeb miejscowych są wysokie. Za korzec pszenicy płacą rs. 8—9, żyta kor. 5,70—6, owsa 2,70—3, ziemniaków 1—1,20. Kopa kapusty 60—105; większe partje kapusty zakupuje liwerant tutejszy dla wojska, płacąc 25 do 30 k. za pud. Funt masła kosztuje 30—33 k., kopa jaj 90. Gęś 75—90, pasiona 105—135. Garniec okowity na częściową sprzedaż kosztuje 2,40 kop.

Z INNYCH GUBERNIJ.

* Dnia 26 października, Ich Cesarskie Wysokości Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu, Wielka Księżna Cesarzewiczowa i Wielka Księżniczka Marja Aleksandrówna, odbyli na parostatku „Eriklik", jak donosi *Nikołajewski Wiestnik*, podróż do Partenicy i wrócili napowrót do Liwadji.

—

* *Turkiest. Wied.* donoszą, że 28 sierpnia wyjechali z obozu Petro-Aleksandrowskiego **członkowie naszego poselstwa bucharskiego.** Na czele teraźniejszej misji naszej w Bucharze stoi K. W. Struve, członkami zaś takowej są: baron G. B. Aminow, E. E. Transe, baron Stackelberg, starszyzna wojskowy Grünwald, kapitan Żelay, doktór Sadowski i mieszkaniec Taszkientu, mirza Rachim-chodża. Razem z poselstwem wyjechali znajdujący się dotąd w naszym obozie posłowie bucharscy: Hissamegdin-toksaba i Jachszi-bek-udajczi. Korzystając z wyjazdu misji, wróciły przez Bucharę do Taszkientu niektóre z osób kwatery głównej oddziału.

Tegoż dnia wyruszyła **z Chiwy do Krasnowodzka pierwsza karawana ruska,** wyprawiona dzięki inicjatywie A. J. Głuchowskiego. Karawana ta wiezie do Moskwy bawełnę i jedwab za sumę 30,000 rs. Przewodnicy zobowiązali się odstawić ten towar z Nowego Urgenczu do Krasnowodzka w ciągu 12 dni. Za transport płaci po 1 rs. od puda, lecz i ta cena jest jeszcze wysoka; entreprenerzy transportu, turkomani z pokolenia karaczeka, zapewniają, że jak skoro ustali się ruch handlowy z Chiwy do Krasnowodzka, cena za transport obniży się do 50 kop. i mniej nawet.

Ruch handlu jarmarcznego w Rosji w ostatnich pięciu latach (1868—1872 r.)

II.

GŁÓWNE JARMARKI.

(*Dalszy ciąg* [1]).

6. *Jarmark w m. Charkowie na Wniebowzięcie.*

(Na konie —od 1 do 15 sierpnia, na towary — od 12 sierpnia do 1 września).

		W 1868 r.	W 1869 r.	W 1870 r.	W 1871 r.	W 1872 r.	Średnia cyfra za lat 5.
A. Przywieziono i sprzedano towarów: WAŻNIEJSZYCH: a) *Ruskich:*		R	U	B	L	E.	
Bawełnianych, lnianych i konopnych	(przywieziono	739,872	964,460	1,189,850	1,404,740	1,715,019	1,002,788
	(sprzedano.	173,933	188,330	411,750	475,950	587,864	367,565
Wełnianych	(przywieziono	559,608	878,480	902,360	1,106,465	2,571,070	1,203,596
	(sprzedano.	67,806	85,350	380,320	676,570	792,215	409,464
Jedwabnych i półjedwabnych	(przywieziono	396,230	432,980	434,660	532,496	775,056	514,280
	(sprzedano.	101,840	108,570	195,480	220,200	251,167	175,445
Złotogłowu	(przywieziono	233,961	221,340	227,430	143,506	57,372	176,722
	(sprzedano.	62,386	36,420	36,110	46,275	13,735	38,985
Galanteryjnych i igieł	(przywieziono	300,600	357,200	380,900	482,350	Niewykazano.	380,262
	(sprzedano.	96,680	116,100	112,390	226,550		137,930
Skór i wyrobów skórzanych	(przywieziono	263,117	199,690	192,320	195,510	430,000	256,127
	(sprzedano.	100,124	71,560	68,450	68,900	271,000	116,006
Żelaznych	(przywieziono	499,940	332,320	372,840	419,820	1,027,000	538,384
	(sprzedano.	166,716	131,900	125,910	155,495	730,000	262,004
Miedzianych	(przywieziono	111,075	106,600	117,790	130,250	150,000	123,143
	(sprzedano.	39,900	36,000	41,610	54,100	100,000	54,322
Cukru	(przywieziono	829,960	612,870	622,130	26,250	842,664	586,774
	(sprzedano	474,966	38,300	352,100	20,100	485,833	274,259
Ryb	(przywieziono.	—	—	—	—	130,000	—
	(sprzedano.	—	—			120,000	—
Wosku	(przywieziono	1,100	1,140	2,250	1,830	63,000	13,864
	(sprzedano.	842	597	1,100	980	63,000	13,303
Masła	(przywieziono	4,406	3,200	—	—	40,000	15,868
	(sprzedano.	2,890	1,500	—	—	40,000	14,796
Oleju konopnego, słonecznikowego i oliwy	(przywieziono	6,170	12,000	19,200	—	93,000	32,592
	(sprzedano.	3,900	5,000	7,600	—	73,000	22,375
b) *Zagranicznych*:							
Wełnianych, jedwabnych i prostych materij	(przywieziono	115,360	139,900	170,700	175,950	326,197	186,221
	(sprzedano.	33,200	52,000	90,100	102,375	108,147	77,164
Herbaty	(przywieziono	66,000	70,100	89,000	90,150	500,000	163,050
	(sprzedano.	41,170	29,100	35,000	45,025	350,000	100,050
Wszystkich towarów w ogóle	(przywieziono	4,724,527	4,877,556	5,583,150	5,663,882	10,403,090	6,250,447
	(sprzedano.	1,605,760	1,263,118	2,038,460	2,445,835	4,738,071	2,418,248
B. Otrzymano dochodu: za place miejskie pod budy, za wyłożenie towarów, za konie przyprowadzone na sprzedaż, od faktorów, furmanów zajmujących się dostawą		1,148	1,236	1,081	1,396	1,424	1,257
		głów.	głów.	głów.	głów.	Niewykazano.	głów.
C. Napływ ludu na jarmark		9,500	10,000	12,000	7,000		9,625

Największy wzrost obrotów na jarmarku na Wniebowzięcie w Charkowie, w ciągu pięciu ostatnich lat, przedstawiają ruskie towary wełniane, a potem bawełniane, lniane i konopne: przywóz pierwszych w ciągu pięciu lat powiększył się z 560,000 do 2½ miljonów rub. — o 4½ razy, przywóz ostatnich z 740,000 do 1,700,000—przeszło o dwa razy. Rozprzedaje się zaś jednych i drugich około ⅓ przywozu. Za przeszło 1,000,000 rub. było przywieziono jeszcze w 1872 roku towarów żelaznych, przyczem rozprzedano około ¾ przywozu; w poprzednich zaś latach przywóz ich niedochodził 500,000 rub. i sprzedawano zaledwo około ⅓ przywozu. Cukru przywozi się za dość znaczną sumę—przeszło 600,000 rub. (w 1868, 1869, 1870 i 1872 r.) i rozprzedaje się około połowy (1868, 1870 i 1872 r.); za to czasem suma jego przywozu jest bardzo ograniczona (w 1871 r. za 26,000 rub.), albo sprzedaż bardzo słaba (w 1869 r. za 38,000 rub. to jest około ⅙ przywozu). Niektórych innych towarów, chociaż dowozi się w ogóle nie za tak znaczne sumy, ale tak ich przywóz, jak i sprzedaż idzie postępowo. Tak, przywóz jedwabnych i półjedwanych towarów w ciągu pięcu lat powiększył się z 306,000 do 775,000 rub. — o dwa razy, sprzedaż z 100,000 do 250,000 rub. —o 2½ razy, przyczem sprzedaż stanowi około ⅓ przywozu; przywóz towarów galanteryjnych i igieł w ciągu czterech lat (za 1872 r. nie ma danych) z 300,000 rub. wzrósł do 482,000 rub.— przeszło o połowę, sprzedaż z 96,000 do 226,000 rub., — przeszło dwa razy, przyczem rozprzedawało się przeszło ½ przywozu. Takież stopniowe, chociaż w mniejszym stopniu, powiększenie obrotów przedstawiają towary miedziane, których, przy średnim przywozie za 123,000 rub., rozprzedaje się za 54,000 rub.—około ⅖ przywozu. Przeciwnie, stopniowe zmniejszenie przywozn daje się dostrzegać w złotogłowie, którego sprzedaje się mniej niż ¼ przywozu. Skór i wyrobów skórzanych, przywiezionych w 1868 r. za 263,000 rub. a w 1869—1871 r. mniej niż za 100,000 rub. w ostatnim 1872 r. było dostawione za 430,000 rub. przyczem sprzedano prawie ⅔ przywozu, kiedy średnia sprzedaż nie dochodzi i ½ przywozu. Jeszcze udatniejszy był 1872 r. dla ordynarnych towarów (ryby, wosk, mydło, olej konopny i słonecznikowy, oliwa), których w poprzednich latach albo wcale nie przywożono, albo za bardzo małą sumę, w tym zaś roku dostawiono za kilkadziesiąt tysięcy rub. (oleju konopnego i t. d. prawie za 100,000 rub. a ryb nawet za 130,000 rub.) i rozprzedano całkowicie, albo prawie bezpozostałości. Z towarów zagranicznych znajdujące się najwięcej w handlu herbata i materje wełniane, jedwabne i proste, tak samo powiększyły się szczególnie w przywozie w 1872 r., przyczem pierwszej rozprzedano około ⅝, a ostatnich—nieco mniej niż ½ przywozu. W skutku tak powiększonego w 1872 r. przywozu wielu towarów, ogólna suma przywozu w tym roku prawie podwoiła się w porównaniu z 1871 r. (z 5½ do 10½ miljonów rub.). W poprzednich zaś 4 latach tak przywóz, jak i sprzedaż, mało zmieniając się, okazywały tylko niezna-

[1]) Patrz Nr. 235 *Dzien. Warsz.*

czne dążenie do rozwoju. Zresztą jeszcze w 1864 r. przywóz przewyższał 5 miljonów rub. a mianowicie:

	Przywieziono. Ruble.		Sprzedano. Ruble.
W 1864 roku	5,254,236	—	1,612,107
„ 1865 „	4,422,190	—	1,449,940
„ 1866 „	3,958,211	—	1,363,302
„ 1867 „	4,684,358	—	1,636,292

Chociaż zresztą, poczynając od 1870 r. sprzedaż szła pomyślniej niż poprzednio, jednakże nie można ją nazwać zadawalniającą, ponieważ wynosiła zaledwie ⅕ przywozu. Słabość obrotów na tym jarmarku przypisują jarmarkowi w Połtawie na św. Eljasza, z którego liczni kupcy, ukończywszy swe umowy handlowe, już nie przyjeżdżają do Charkowa. Szczególne powiększenie cyfry tak przywozu, jak i sprzedaży w 1872 r., objaśniają, tak przez ustalone na kolejach żelaznych bezpośrednie komunikacje bez przeładowywania, jak i przez nadzwyczaj rozwinięty kredyt 10 banków miejscowych; oprócz tego nie mało pomagały ruchowi handlowemu, piękna pogoda przez cały czas jarmarku i nieobecność cholery, która rozpędziła jarmarki: korenny w Kursku i na św. Eljasza w Połtawie, kiedy w poprzednim roku, z powodu silnej i wzmagającej się podczas jarmarku cholery, większa część nabywców albo wcale nie przybyła do Charkowa, albo pospieszyła wyjechać, nie skończywszy umów pieniężnych, które pozostawione zostały do następnego jarmarku na Opiekę Matki Boskiej. *(Gen. Urzęd.)*. *(d. c. n.)*.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Czytamy w *Nordzie* z dnia 15 listopada: Położenie rzeczy w Wersalu zachmurzyło się znowu nieco; porozumienie pomiędzy większością a mniejszością w komisji piętnastu zdaje się być nie tak pewnem, jak przed dwudziesto czterema godzinami, ponieważ mniejszość, mająca w odwodzie po za sobą rząd cały, nie chce, jak powiadają, zgodzić się na projekt przyjęty przez większość komisji. Prawy środek izby wraz z rządem, ma być zdecydowany utrzymać cyfrę lat dziesięciu, oznaczoną na termin dla przedłużonej władzy i wspólnie odepchnąć ma formalnie warunkowe przyjęcie przedłużenia, nalegając, ażeby przedłużenie to zaczęło się od oznaczonego ściśle terminu. Trudno jest pojąć taką postawę prawicy i ministrów względem rozmaitych punktów wyżej wskazanych; szczególniej też upór w utrzymaniu dziesięcioletniego terminu przedłużenia, zdaje się być nie podobnym do wytłumaczenia. Wszakże projekt komisji, oznaczający trwanie przedłużenia przez lat pięć, licząc je od chwili zebrania się nowej izby, pozostawi teraźniejszej całą swobodę przedłużenia dopókąd tylko zechce władzy marszałka Mac-Mahona, gdyż do spełnienia tego potrzebuje ona tylko przedłużyć własne istnienie. Można by pojąć łatwo, gdyby taka kombinacja została odroczona przez lewicę, która ogółem rzecz biorąc, znajduje się w mniejszości w obec całego dzisiejszego zgromadzenia, lecz że kombinację taką odtrąca prawica, to rzecz nie wytłumaczona. Takież same rozumowanie można zastosować i do kwestji dotyczącej terminu rozpoczęcia się władzy przedłużonej; cóż bowiem zależy na tem prawicy czy ten termin będzie oznaczony ściśle lub nie, skoro marszałek Mac-Mahon ma zostawać na urzędzie prezydenta, dopóki tylko teraźniejsza izba istnieć będzie i skoro czas trwania tej izby zależy jedynie od woli większości? Przeciwnie znowu bardzo jest naturalnem, iż się zajmują tem co nastąpi, gdy już nowa izba ukaże się na scenie; dla niej też właściwie tylko nieodzownie potrzeba ustanowić ścisłą datę, przed upływem której izba owa nie będzie w możności zastąpić kim innym na prezydenturze księcia Magenty,—lecz to jest właśnie do czego zdąża projekt większości komisji, krępując przyszłą izbę terminem pięcioletnim. W tym samym duchu, to jest w duchu zabezpieczenia trwałości władzy marszałka Mac-Mahona po za termin zebrania się nowej izby, należy pojmować zamierzone włączone przedłużenia do praw konstytucyjnych. Gdyby albowiem nie nadano przedłużeniu charakteru prawa ukonstytuowanego, to któżby zabronił przyszłej izbie znieść poprostu, i to zaraz nazajutrz, po pierwszem zabraniu się, prawo o przedłużeniu władzy, tak samo jak wolno by jej było znieść każde inne prawo, nie wchodzące w skład ogólnych środków konstytucyjnych zagłosowanych przez izbę poprzednią? Czyliż sam marszałek Mac-Mahon nie przyznał tego w chwili, gdy oświadczył członkom komisji piętastu, iż samo tylko ustanowienie praw konstytucyjnych może nadać jego rządowi potrzebną siłę i powagę. Z tych wszystkich powodów należy się spodziewać, że prawy środek i ministrowie przyjmą projekt większości komisji, z warunkiem może tylko, zaprowadzenia w nim pewnych drobnych modyfikacji.

* Oto jest ostateczny już projekt przedłużenia, który stanowić ma zakończenie sprawozdania p. Laboulaye: Art. 1-szy. Władza marszałka Mac-Mahona, prezydenta rzeczypospolitej, trwać będzie przez ciąg lat pięciu poczynając od dnia w którym po raz pierwszy zgromadzi się przyszła izba. Art. 2-gi. Władza ta wykonywaną będzie w warunkach dotychczasowych aż do zawotowania praw konstytucyjnych. Art. 3-ci. Rozporządzenie zamieszczone w artykule 1 zostanie zamieszczone w prawach konstytucyjnych i dopiero po zawotowaniu tych praw nabędzie charakteru konstytucejnego. Arr. 4-ty. Podczas trzech dni, które upłyną po ogłoszeniu niniejszego prawa, komisja złożona z trzydziestu członków wyznaczoną zostanie przez bióra w celu zbadania praw konstytucyjnych przedstawionych zgromadzeniu w dniach 19-m i 23-m maja 1873 roku.

* Czytamy w *Ind. Belge*: Posiedzenia parlamentu włoskiego zostały otwarte osobiście przez króla w sobotę, dnia 15 listopada. Mowa królewska ponawia radę zajęcia się wewnętrzną organizacją kraju, wyraża oraz nadzieję, iż pomyślność kraju pomnażać się wciąż będzie za pomocą utrzymania porządku i bezpieczeństwa, będących nieodzownemi żywiołami pracy i postępu w narodzie. „Włochy poznały, że Rzym mógł zostać stolicą królestwa bez żadnego zmniejszenia niezależności papieża w wykonywaniu jego obowiązków duchownych i w stosunkach jego ze światem katolickim. Jakkolwiek jednakże zdecydowani jesteśmy szanować uczucie i swobodę religijną, nie dozwolimy przecież, ażeby zagrażano prawom i instytucjom narodowym." Mowa królewska uwydatnia przyjazne stosunki Włoch ze wszystkiemi mocarstwami, które to stosunki zyskały uświęcenie przez wizyty, jakie król złożył cesarzowi Austrji i Niemiec. Ponieważ powody współzawodnictwa pomiędzy Austrją a Włochami znikły, przeto przyjaźń pomiędzy temi narodami jest zapewniona; jest ona tem trwalszą, iż harmonizuje z uczuciami familijnemi. Stosunki rządów włoskiego i niemieckiego, zgodne z sympatjami dwóch ludów, stanowią rękojmię utrzymania pokoju. „Naszem życzeniem jest pozostawać w zgodzie ze wszystkiemi narodami — niemniej jednak zawsze będę stróżem praw i godności narodu." Na ostatek mowa królewska zaleca prawa mające na celu ukończenie reorganizacji armji i marynarki. Mowa ta była przyjmowaną ciągłemi oklaskami.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Berlin, 14 listopada.* Zdrowie cesarza Wilhelma polepszyło się o tyle, że trudnił się on wczoraj sprawami ministerstwa wojny, dziś zaś słuchał przedstawianych mu interesów.

* *Bern, 14 listopada.* Jutro odbędzie się sprawdzanie międzynarodowe robót około budowy tunelu przez górę św. Gotarda. Reprezentantem ze strony Niemiec będzie radca Kinel, ze strony Włoch — inspektorowie Viglia i Ferucci i główny inżynier Massa, oraz ze strony Szwajcarji — radca związkowy Scherer i inspektor robót około budowy drogi żelaznej przez górę św. Gotarda, Koller.

* *Madryt, 14 listopada.* Zaprzeczają tu pogłoskom jakoby jenerał Moriones popadł w niełaskę. Gazeta *Discussion* zaprzecza wiadomości o zaprotestowaniu Stanów Zjednoczonych przeciw zabraniu statku „Virginius."

* W Paryżu **zakończył życie p. Ernest Feydeau,** znany autor powieści p. t. „Fanny" i wielu innych romansów, chętnie przez publiczność czytanych. Zmarły uległ chorobie sercowej, przeżywszy lat 52.

* **Angielska wieś wzorowa.** Część wsi wzorowej w pobliżu Clapham-Junction, która służyć ma na pomieszczenie oficjalistów, rzemieślników i robotników pracujących w Londynie, została ukończona i otwarta w dniu 25 października r. b. przez lorda Shaftesbury. Wszystkie mieszkania zajęła ta klasa ludzi, dla której lord wraz z swemi przyjaciołmi postanowił przez wybudowanie wspomnionej wsi zrobić prawdziwą usługę. Około 200 rodzin starało się o zajęcie pierwszych 70 domków. Zamiar przeto powiódł się jak najzupełniej. Domy w ogólności są zbudowane według wszelkich zasad sanitarnych. Sala dla odczytów, która służyć ma zarazem za czytelnię, jest również ukończona; w niej miewać będą odczyty w ciągu tej zimy największe znakomitości naukowe, jak profesorowie Huxby, Tyndall i inni. Wiele domów jest na ukończeniu, a obecnie rozpoczęto budowę pralni, łazienek, teatru, stacji drogi żelaznej i t. d.

* Jak donosi gazeta *Presse*, **przekopanie międzymorza koryndzkiego** staje się coraz prawdopodobniejsze. Deligeorgis udzielił w tym celu koncesję niejakiemu Ksenosowi i do robót mają przystąpić z końcem roku. Koncesjonarjusz był przedtem wydawcą gazety greckiej w Londynie, a od pewnego czasu zajmuje się przemysłowemi przedsiębierstwami. Jak słychać, zebrał on w Londynie znaczne kapitały dla tego przedsiębierstwa, dzięki któremu droga przez morze adrjatyckie będzie krótszą o dziesięć, a przez Marsylję o czternaście godzin, nie mówiąc już o uchronieniu od zguby znacznych transportów, które obecnie są wystawione na niebezpieczeństwo w czasie panujących burz niedaleko Matapanu. Drugiem przedsiębierstwem, budzącem powszechne zajęcie, jest **osuszenie jeziora kopaidzkiego,** dla zapobieżenia szerzącemu się parowaniu, przyczyniającemu się do rozwinięcia febry. Z czterech wielkich towarzystw ubiegających się o tę koncesję, największą szansę ma bank kredytu przemysłowego w Atenach. Instytucja ta wniosła do banku narodowego 1,700,000 drachm, jako pożyczkę ze strony narodu, oraz 300,000 drachm kaucji. Wydatki na osuszenie obliczone zostały na 5 miljonów, roboty trwać mają pięć lat, i spodziewają się, że po osuszeniu, ziemia dawać będzie dwa miljony dochodu rocznego.

* Ogólna **produkcja soli** w państwie niemieckiem w r. 1872 wynosiła 11,327,045 centnarów, z których przypada na Prusy 5,620,451 cent., na Bawaryę 995,740 cent., na Wirtemberg 1,662,425 c., na Baden 524,634 cent., na Hessyę 314.810 cent., na Meklemburg 57,261 cent., na Turyngję 1,250,699 cent., na Brunświk 99,648 cent., na Anhalt 83,762 cent. i wreszcie na Alzację i Lotaryngję 717,648 cent. Z tego zbioru 67% pochodzi z zakładów rządowych, 32,3% z prywatnych i 0,7% odlicza się produkt dodatkowy.

WYKAZ BIBLJOGRAFICZNY

książek wydanych w Warszawie od dnia 14 (26) października do 27 października (8 listopada) 1873 roku.

W języku ruskim:

Санитарная служба. Руководство для нижнихъ чиновъ. Составилъ младшій врачъ лейбъ-гвардіи литовскаго полка К. Г. Штейнбергъ 1-й. Въ типографіи управленія варшавскаго жандармскаго округа.

Самоучитель русскаго языка. Книга грамматическо-практическая, примѣненная къ общественному и коммерческому быту евреевъ. Съ прибавленіемъ писемъ на разные случаи, коммерческихъ писемъ, образцовъ прошеній, заемныхъ писемъ, закладныхъ, купчихъ крѣпостей, контрактовъ, довѣренностей, формъ векселей, росписокъ и проч. Составилъ по новѣйшимъ методамъ **А. И. Паперна.** Въ типографіи Александра Гинса.

Краткій очеркъ основныхъ государственныхъ законовъ Россіи, ея правительственныхъ и общественныхъ установленій. (Прибавленіе къ изданнымъ въ 1872 г. запискамъ военно-уголовныхъ законовъ для юнкерскихъ училищъ). Составилъ преподаватель варшавскаго юнкерскаго училища **А. Анисимовъ.** (Цѣна 25 коп. сер.). Въ типографіи управленія варшавскаго жандармскаго округа.

Уставъ варшавскаго частнаго ломбарда. Въ типографіи варшавскаго Учебнаго Округа.

W języku polskim:

Stanisław Moniuszko, przez **Aleksandra Walickiego.** (Z portretem i z dodatkiem kartki nut). Nakład autora. Skład główny w księgarni Gebethera i Wolffa. Druk J. Korzeniowskiego.

Gero-Margraf. Tragedja z czasów pogaństwa Słowian, w 5-u aktach wierszem, przez **Józefa** z Mazowsza. W drukarni Aleksandra Ginsa.

Ustawa warszawskiego prywatnego lombardu. W drukarni Okręgu Naukowego warszawskiego.

Wieczory w Ojcowie, czyli opowiadania Grzegorza o dawnych czasach Rzeczypospolitej Polskiej, spisane przez **Lucjana Siemieńskiego**, ozdobione 6-ciu rycinami. Wydanie drugie. W drukarni S. Orgelbranda Synów.

Józefa Ungra Kalendarz warszawski popularno-naukowy illustrowany, na rok zwyczajny 1874. Skład główny w księgarni Ungra i Banarskiego. Cena egzemplarza kop. 50. Nakładem i drukiem wydawcy. Rok 29.

Kalendarz Powszechny na rok zwyczajny 1874. Nakładem M. Goldhaara, w Kielcach. Druk Ch. Keltera.

Pamiętnik Kielecki na rok zwyczajny 1874, pod redakcją ks. **Władysława Sarkowskiego.** (Rok 3-ci). Nakładem M. Goldhaara księgarza w Kielcach. Druk Ch. Keltera. Cena kop. 30.

Encyklopedja rolnictwa i wiadomości związek z niem mających, pod redakcją J. T. Lubomirskiego, E Stawiskiego i S. Przystańskiego. Tomu II zeszyt 5, (całego dzieła zeszyt 15). Główny skład w księgarni Gebethuera i Wolffa. Druk J. Bergera.

Kalendarz ścienny na rok 1874. W drukarni Okręgu Naukowego warszawskiego. Cena egzemplarza 22½ k.

Pamiętnik ojca Gerard, przez **O. Morris.** (Z angielskiego). Druk Czerwińskiego i Spółki.

Kalendarz ścienny na rok 1874. W drukarni J. Tomaszewskiego.

Encyklopedja powszechna **S. Orgelbranda.** (Mniejsza). Tom V. Zeszyt 30. (Inflexyja - Japet). Nakład, druk i własność S. Orgelbranda s nów.

Ludwik Figuier. Ziemia i morza, czyli opis fizyki kuli ziemskiej, przełożył W. Niewiadomski. Tom III. Nakładem i drukiem „Przeglądu Tygodniowego".

Adam Wiślicki. Podręczna encyklopedja powszechna, w 2 tomach, z atlasem. Część 2. Zeszyt VII. (Lateralny—Lotaryngja). Nakładem i drukiem redakcji „Przeglądu Tygodniowego".

Kalendarz popularno-naukowy i informacyjny na rok 1874, z obrazkami litografowanemi. Nakładem księgarni i litografji J. Zinberga i Spółki. (Cena kop. 20). W drukarni Józefa Sikorskiego.

Rocznik Ziemiański. Podług najlepszych źródeł zebrany i wydany przez **Leona Sygietyńskiego,** na r. 1874. (Rok pierwszy). Cena kop. 70, z przesyłką k. 80. Nakładem wydawcy. Druk Jana Jaworskiego.

W języku łacińskim:

Rubricella ad usum F.F. Minorum S. Francisci Capucinorum provinciae Poloniae sanctorum Adalberti et Stanislai episcoporum et martyrum conscripta ac edita. Pro anno domini 1874. W drukarni Okręgu Naukowego warszawskiego.

W języku hebrajskim.

Tykin Sofrym, t. j. Pięć ksiąg Mojżesza. Druk Goldmana.

Sefer Hajuszór (książka sprawiedliwego) Druk J. Lebensona.

Tam Wejuszer, t. j. Historja Izraelitów. Druk J. Lebensona.

Sefer Ageroles (książka wyroczni). Druk J. Lebensona.

Mysznajot, t. j. Drugie przykazanie. Część II. Druk S. Orgelbranda synów.

Talmud Babiloński. Traktat Bejca (O świętach). Druk S. Orgelbranda synów.

Talmud Babiloński. Traktat Baba Kama (O sporach wynikłych ze szkód). Druk S. Orgelbranda synów.

p. o. Redaktora **Henryk Bartsch.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

WYKAZ

Dochodu na drodze żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej

za miesiąc Październik 1873 rok.

	Ilość osób	Towary	DOCHODY: Od osób, tłomoków i t. p.		Od towarów		Różne		Razem.	
		Pudy	Ruble srebrne i kopiejki							
W m. Październ. 1873 r.	104 567	4,739,280	103,611	7½	203,795	27½	31,093	56	338,499	91
„ 1872	99,986	5,010,585	96,070	3½	184,792	31	25,252	26½	306,114	61
Zatem w r. 1873 więcej	4,581	271,305	7,541	4	19,002	96½	5,841	29½	32,385	30
Od 1 Stycz. do 31 Paź. 73	1,079,026	60,329,715	1,042,834	78½	2,214,406	47	176 292	59½	3,433,533	85
Od 1 Stycz. „ 31 „ 72	1,002,459	47,430,951	962,812	60½	1,780,338	52½	168,277	87½	2,911,429	½
Zatem w r. 1873 więcej	76,567	12,898,764	80,022	18	434,067	94½	8,014	71	522,104	84½

WYKAZ

Dochodu na drodze żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej

za miesiąc Październik 1873 rok.

	Ilość osób	Towary	DOCHODY: Od osób, tłomoków i t. p.		Od towarów		Różne		Razem.	
		Pudy	Ruble srebrne i kopiejki							
W m. Październ. 1873 r.	28,728	1,263,979	22,528	09	42 642	99	36,110	85	101,281	93
„ 1872	27 128	1,267,179	18.383	43	45.263	51½	32.000	21	95,647	15½
Zatem w r. 1873 więcej	1,600	3,200	4,144	66	2,620	52½	4,110	64	5,634	77½
Od 1 Stycz. do 31 Paź. 73	301.984	13 696,806	2 9,292	64	423 820	25	136.428	55½	799 541	44½
Od 1 Stycz. „ 31 „ 72	285,461	11,852,377	218.642	72	352,038	85½	129, 51	89	699 733	46½
Zatem w r. 1873 więcej (6776)	16,523	1,844,429	20,649	92	71,781	39½	7,376	66½	99,807	98

Warszawa dnia 6 (18) listopada.

Widowiska.

WIELKI TEATR. —*Dziś*, we wtorek, opera komiczna w 3-ch aktach, **Duch wojewody.**— Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, we środę, trajedja **Mazepa.**—*Wczoraj*, było osób 1061.

TEATR ROZMAITOŚCI.—*Dziś*, we wtorek, komedja w 1-m akcie, **Biały gwoździk,** — komedja w 2 aktach, **Przebudzenie się lwa.** — Początek o godzinie 7 i pół.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, **Koncert orkiestry warszawskiej** pod przewodnictwem dyrektora Adolfa Sonnenfelda.— Początek o godzinie 7-ej.—Wejście kop. 15.

POCIĄGI NA DROGACH ŻELAZNYCH.

Warszawsko-Petersburgska.

Wychodzą (z Pragi).

Pociąg pospieszny o godzinie 10 minut 30 wieczór.

Pociąg pasażerski o godz. 10 min. 30 rano.

Przychodzą (na Pragę) o godz. 4 min. 50 z rana i o godz. 6 min. 5 wieczór.

Warszawsko-Wiedeńska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg pośpieszny (klasa 1 i 2) o godz. 7 min. 20 rano.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 11 min. 10 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 12 po południu (dochodzi tylko do Petrokowa).

Do Łodzi wyjeżdża się z Warszawy pociągami: pośpiesznym o godzinie 7 min. 20 z rana i osobowym o godz. 11 min. 10 z rana.

Przychodzą do Warszawy:

Pośpieszny o godz. 8 min. 22 wieczorem.

Osobowy o godz. 5 min. 26 po południu.

Miejscowy (z Petrokowa) o godz. 10 min. 5 z rana.

Warszawsko-Terespolska.

Wychodzą (z Pragi):

Pociąg kurjerski o godz. 7 min. 16 rano.

Pociąg pocztowy o godz. 3 min. 13 po południu.

Przychodzą (na Pragę): o godz. 1 min. 9 i o godz. 5 min. 6 po południu.

Warszawsko-Bydgoska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 3 po południu.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 40 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 12 po południu (tylko do Kutna).

Przychodzą do Warszawy:

Kurjerski o godz. 2 min. 15 po południu.

Osobowy o godz. 9 min. 40 wieczorem.

Miejscowy o godz. 10 min. 5 z rana.

* W dniu 5 (17) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 43, wyzdrowiało 37, umarło 7, pozostało 1704 (mężczyzn 845, kobiet 859), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 178, kobiet 147.

Przyjechał: — Jenerał-lejtnant *Sobolewski*, z objazdu.

Ceny Targowe.

dnia 5 (17) Listopada 1873 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert Rsr.	Czetwert kop.	Korzec od — do: Ruble sr. i kopiejki			
Pszenica 242 funtów smol. i ordyn.	11	76	7	—	7	35
„ „ pstra i dobra	13	60	8	2½	8	50
„ „ wyborowa .	14	16		—	8	85
Żyto 232 „	8	88	5	7½	5	55
Jęczmień 2 i 4-ro rzędowy . .	7	44	4	20	4	65
Owies	4	86	2	85	3	—
Jarzyny: Kartofle	—	—	1	80	2	10

Dowozy: Osią, Koleją i Wisłą.

Pszenicy 600, żyta 1500, jęczmienia 1000, owsa 600 korcy.

Żyto wyborowe płacono rs. 5 kop. 70 — rs. 6 kop. —.

Cena okowity dnia 5 (17) listopada.

	wiadro od rs.	garniec od rs.
Hurtowa składowa	5.90,³.—5.94,⁴.	1.92 —1.93.
Pojedyncza szynkarska		1.94 —1.96.

Stosunek garnca do wiadra 100:307¼. *(G. H.)*

OGŁOSZENIA RZĄDOWE. — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

REGULACJE HYPOTECZNE.
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 6780. *Trybunał Cywilny w Lublinie.*

Z powodu żądania pierwiastkowej regulacji hypotecznej.

1. Młyna wodnego na Tatarach pod miastem gubernialnem Lubliu będącego przez Feliksę Graff od Skarbu Królestwa nabytego.

2. Placów w m. gubernialnem Lublin na przedmieściu Sierakowszczyznie pod Nr. 823 i 724 położonego przez Józefa Dygulskiego od Rządu Gubernialnego w wieczystą dzierżawę nabytego a obecnie na mocy Najwyższego Ukazu z r. 1866 na własność jego przeszłych.

3. Osad włościańskich we wsi Zemborzycach w powiecie i gubernji Lubelskiej położonych w Tabelach Likwidacyjnych pod Nr. 75, 77, 67/74 na Wiktora, Władysława i Sabiny Wierzbickich i Antoniego Rejak zapisanych ogólnej rozległości morgów 98, pr. 232 zawierać mających.

Zawiadamia że takowa nastąpi w tutejszej Kancelarji Hypotecznej przed Pisarzem Ziemianskim w dniu 13 (25) Lutego 1873 r. Wzywa więc wszystkich interesantów jakie kolwiek prawa do nieruchomości tych mających, iżby się w terminie powyższym z dowodami prawa ich udowadniającemi pod prekluzją do Kancelarji Hypotecznej zgłosili i prawa swe do protokułu regulacyjnego podali.

Lublin d. 1 (13) Listopada 1873 r.
Sędzia Prezydujący, Skłodowski.

N. D. 6573. Sąd Pokoju w Zakroczymiu.

Z powodu żądania wywołania do pierwiastkowej regulacji hypoteki: a) nieruchomości w mieście Płońsku przy ulicy Zduńskiej pod Nr. 86. b) placu po zgorzałej stodole na którym znajduje się stajnia z ogrodem i łąką przy ulicy Stodolnej, c) gruntu po za kierkutem, z czterech ról składającego się. d) włóki gruntu przy trakcie Płockim. e) ćwierci gruntu przy trakcie Płockim, i f) gruntu" Naddawki " zwanego, ciągnącego się od rzeki Płonki do drogi bitej; wszystkich w granicach miasta Płońska położonych, a do własności sukcessorów Andrzeja Majorkiewicza należeć mających; zawiadamia osoby interesowane, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w d. 31 Stycznia (12 Lutego) 1874 r., o godzinie 9 z rana, i wzywa ich, aby się do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i specjalnie umocowanego stawili się pod prekluzją. Ogłoszenie zapaść mającej decyzji nastąpi w dniu 1 (13) Lutego 1884 r.
Zakroczym d. 19 (31) Października 1873 r.
Podsędek, w z. Sujkowski Pisarz.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 6607. *Zarząd Pałaców Cesarskich w Warszawie.*

Podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w dniu 22 Listopada (4 Grudnia) r. b. o godz. 11-tej z rana w Biurze Zarządu Pałaców Cesarskich w Łazienkach, odbędzie się licytacja na dostawę w ciągu roku 1874 przedmiotów do oświetlenia na potrzeby tegoż Zarządu w przybliżonej ilości, to jest: oliwy do lamp 1650 funtów, od ceny 30 kop. za funt; oleju preparowanego 1,100 wiader od ceny rs. 4 kop. 60 za wiadro; nafty amerykańskiej garncy 70 od ceny 80 kop. za garniec; świec stearynowych 4,000 funtów, od ceny 30 kop. za funt; świec łojowych 350 funtów, od ceny 19 kop. za funt, knotów bawełnianych do latarń i lamp 1,300 arszynów podług 9-iu wzorów, od ceny kop. 3 do kop. 12 za arszyn i 60 funtów stoczka woskowego od ceny 75 kop. za funt.

Do licytacji dopuszczeni będą ci tylko konkurenci, którzy przedstawią dowody na prawo prowadzenia handlu. Odbywać się zaś ona będzie głośno i rozpocznie się od cen wyżej oznaczonych. Ci zaś z konkurentów którzy niestawią się do licytacji, mogą przedstawić lub przysłać do Zarządu Pałaców zapieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 30 adresowane na imię Zarządzającego Pałacami i z nadpisem na kopercie „ Deklaracja na dostawę przedmiotów oświetlenia. " Deklaracje te, należy przedstawić niepóźniej jak na godzinę 11-tą z rana jako terminu wyznaczonego do licytacji. Napisne zaś być winno w języku ruskim, podług wzoru jednocześnie w Dzienniku Warszawskim Ruskim, Gazecie Policyjnej podanego, nadto, wyraźnie bez wszelkich poprawek i skrobań. Rozpieczętowanie deklacji nastąpi niezwłocznie po ukończeniu licytacji głośnej. Konkurenci zgłaszający się osobiście, bądź też przez podanie deklaracji, obowiązani przedstawić jednocześnie jako kaucję sumę rs. 1,410 w gotowiźnie, lub dozwolonemi przepisami biletami kredytowych instytucji, podług ustanowionego na kaucje kursu.

Warunki szczegółowe mogą być przeglądane i czytane w Biurze Zarządu Pałaców codziennie z wyjątkiem dni świątecznych i niedzielnych od godz. 9-ej z rana do 3-ej po południu.

Warszawa d. 27 Paźdz. (8 Listop.) 1873 r.
Zarządzający Pałacami, Szambelan, Rzeczywisty Radca Stanu, Muchanow.

N. D. 6598. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 22 Listopada (4 Grudnia) r. b. o godz. 12 w południe odbędzie się w Sali licytacyjnej Magistratu licytacja in plus, przez opieczętowane deklaracje, na dwuletnie t. j. od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1873/4 do tegoż dnia i M-ca 1875/6 r. wydzierżawienie posesji № 3031/2 w Warszawie położonej na rzecz zaległych podatków zajętej, od sumy dzierżawnej na rs. 316 wyraźnie rubli srebrem trzysta szesnaście rocznie w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, mogą złożyż w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje, napisane na stemplu ceny kop. sr. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobań poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę dzierżawną rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 31 k. 60 i na koszta ogłoszenia rs. 12 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji

W skutek ogłoszenia z dnia . . podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się zadzierżawić posesję № 3031/2 w Warszawie położoną na lat dwa to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1873/4 do tegoż dnia i Mca 1875/6 r. ofiarując za takową dzierżawę rs N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunach licytacyjnych zamieszczonych.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej M. Warszawy vadium w ilości rs. 31 k. 60 i na koszta ogłoszenia rs. 12 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem d. M-ca . . i roku . . (podpisać wyraźnie Imie i Nazwisko).

Warszawa d. 27 Paźdz. (8 Listopada) 1873 r.

N. D. 6731. *Trybunał Cywilny w Radomiu.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż w d. 3 (15) Grudnia 1873 r. o godz. 10 z rana w biórze Prezesa Trybunału tutejszego przez opieczętowane deklaracje odbędzie się licytacja in minus od cen za pretium fisci ustanowionych na dostawę w ciągu roku 1874 to jest od dnia 1 (13) Stycznia t. r. po tęż datę 1875 r., dla Trybunału tutejszego, Sądu Policii Poprawczej, Sądu Pokoju i Archiwum Akt Dawnych w Radomiu, drzewa opałowego w sążniach, świec stearynowych, łojowych, papieru, kopert, druków, oraz innych materjałów i potrzeb Kancelaryjnych, co do ilości ceny i gatunku bliżej w warunkach licytacyjnych oznaczonych.

Ilość vadjum na dotrzymanie licytacji ustanawia się na rs. 127 kop. 50.

Vadjum to wniesione być powinno w gotowiznie, lub w listach zastawnych, albo też w innych papierach publicznych na kaucje według obowiązujących przepisów przyjmowanych, do Kasy Gubernialnej Radomskiej a kwit dołączony być winien do deklaracji.

Deklaracje składane być mają do d. 3 (15) Grudnia r. b. godz. 10 z rana, w biórze Prezesa Trybunału Cywilnego w Radomiu na ręce tegoż Prezesa, później bowiem złożone przyjmowane nie będą.

Deklaracje powinny być napisane, a przynajmniej podpisane własnoręcznie, a w każdym, razie jasno, wyraźnie bez poprawek, z wyrażeniem cyfr literami.

Utrzymujący się przy licytacji poniosć będzie obowiązany koszta ogłoszeń licytacji, oraz koszta papieru stemplowego do spisania kontraktu.

Warunki uskuteczuić się mających dostaw, oraz wzór do deklaracji przejrzane być mogą codziennie w godzinach biórowych u Sekretarza Trybunału tutejszego.

Radom d. 1 (13) Listopada 1873 r.
Prezes, Michelis.
Sekretarz, I. Wąsowicz.

N. D. 6779 *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Szlamy Rosensztejn handlującego w Pradze przy Warszawie pod № 158 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kirszrot Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego pod № 663/4/5 w Warszawie zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 900 z procentem od dnia 9 (21) Kwietnia 1868 r. i kosztów od Agnieszki z Janikowskich Białowiejskiej po Celestynie Białowiejskim pozostałej wdowy obywatelki właścicielki nieruchomości № 40 w Osadzie Wiskitki gubernji Warszawskiej położonej tamże zamieszkałej, protokułem Aleksandra Gawryłow Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 6 (18) Czerwca 1873 r. sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

pod № 40 policyjnym i hypotecznym w osadzie Wiskitki powiecie Błońskim gubernji Warszawskiej, zaś w tabeli likwidacyjnej pozycją 156 pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Błoniu a hypotekę w Łowiczu mająca, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Agnieszki z Janikowskich Białowiejskiej po Celestynie Białowiejskim pozostałej wdowy należąca i w tejże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona obejmująca mórg 2 pr. 174 rozległości przybliżonej.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom parterowy drewniany gontami kryty dwa kominy murowane mający.
2. Budynek drewniany z przystawkami gontami kryty mieszczący w sobie stajnię, oborę, chlewy i komórki.
3. Studnia nie cembrowana.
4. Ogród warzywny i fruktowy w którym jest kilkanaście drzew gruszkowych, jabłoni i wiśni.

W nieruchomości tej jest 4 lokatorów z imion i nazwisk w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Józefa Kirszrot Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod № 663/4/5 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Janowi Jankowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Błoniu.
2. Stanisławowi Przewuskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Łowiczu, tamże urzędującemu.
3. Stanisławowi Błyszakowskiemu Wójtowi gminy Wiskitki w okręgu Błońskim położonej, tamże urzędującemu do której nieruchomości № 40 w osadzie Wiskitki położona należy.

Wszystkim trzem na ręce własne d. 12 (24) Czerwca 1873 r.

Wniesiono do księgi hypotecznej nieruchomości № 40 w osadzie Wiskitki położonej, w Łowiczu d. 13 (25) Czerwca 1873 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, d. 4 (16) Września 1873 r.

Sprzedażą kierować będzie Józef Kirszrot Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 27 Czerwca (9 Lipca) 1873 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 27 Czerwca (9 Lipca) 1873 r.
R. Linowski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków w dniach 4 (16) i 18 (30) Września tudzież 2 (14) Października 1873 r., Trybunał wyrokiem w d. 2 (14) Paźdz. t. r. wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia na d. 26 Paźdz. (7 Listopada) 1873 r., godz. 10 z rana wyznaczył, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod № 549 urzędującego.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 900 w terminie zaś ostatecznego przysądzenia licytacja zacznie się od tejże sumy lub $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 2 (14) Paźdz. 1873 r.
R. Linowski

W terminie powyższym Trybunał, grunt w terytorjum osady Wiskitki Nr. 156 w tabelach likwidacyjnych oznaczony, obejmujący 2 morgi miary nowopolskiej, z pod sprzedaży wyłączył, i subhastacją do nieruchomości Nr. 40 w osadzie Wiskitki znajdującej się ograniczył. Następnie taż nieruchomość Nr. 40 w Wiskitkach położona, przysądzoną została przygotowawczo Józefowi Kirszrotowi Adwokatowi za sumę rs. 900, i termin do ostatecznej sprzedaży tejże nieruchomości Trybunał na dzień 10 (22) Grudnia 1873 r. godzinę 10-tą z rana wyznaczył, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I pod Nr. 549 urzędującego. W terminie tym licytacja zacznie się od tejże sumy rs. 900 lub od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 1 (13) Listop. 1873 r.
R. Linowski.

N. D. 6782. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Abrahama Icyka Wejsrok handlującego, w mieście powiatowem Włocławku gubernji Warszawskiej mieszkającego, zamieszkanie prawne co do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego, o Józefa Piwońskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, obecnie w Warszawie pod N. 523 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 300 i rs. 33 k. 9½ z procentem 5% od d. 11 (23) Stycznia, 1871 roku kosztów procesu w chwili uiszczenia obliczyć się mianych i exekucję, od Wiktora i Tekli małżonków Micińskich obywateli, a raczej samej Tekli Micińskiej, właścicielki nieruchomości w mieście Włocławku, dawniej Nr. 72 nateraz 103, a w repertorjum hypotecznem pod N. 262 zamieszkałej, tamże zamieszkałych i zamieszkanie prawne obrane mający , protokółem Jana Orłowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym, w d. 16 (28) Czerwca 1873 r. sporządzonym w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście Włocławku N. 72 dawniej obecnie 103 oznaczna, w repertorjum zaś hypotecznem pod N. 262 zamieszczona, narożnie przy zbiegu ulic Gęsiej i Ogrodowej w Urzędzie Policji Wykonawczej i administracyjnej gminie i parafji m. Włocławka; pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Brestje w gubernji Warszawskiej, na gruncie dziedzicznym położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Tekli Micińskiej należąca, poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążona, w posiadaniu samych Micińskich i Wojciecha Borkowskiego, mieniącego się być dzierżawcą z prywatnej umowy, a podług Wykazu hipotecznego w części i w posiadaniu zastawnem wierzyciela Wejsroka zostająca, rozległości przybliżonej około łokci kw. 10150 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości egzystują następujące zabudowania:

1, Parkan w słupy z drzewa bez wierzei stary. zepsuty.
2. Dom z drzewa w słupy na podwalinie i podmurowaniu gontami kryty parterowy.
3. Komórki z drzewa deskami kryte.
4. Oficyna parterowa z drzewa w słupy dachówką kryta.
5. Chlewki z drzewa pod deskami.
6. Studnia balami cembrowana.
7. Ogród fruktowy i warzywny parkanem obwiedziony.
8. Kuczka z drzewa bez dachu.
9. Podwórze niebrukowane.
10. Gruntu obsianego 13 zagonów.

W nieruchomości tej mieszka 7 lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Józefa Piwońskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, pod Nr. 523 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziała I go złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Włodzimierzowi Dobrowolskiemu Prezydentowi miasta Włocławka, w temże mieście urzędującemu i zamieszkałemu na dniu 2 (14) Lipca 1873 r. na ręce własne.
2. Juljanowi Otockiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Brestie Kujawskim, tamże urzędującemu na ręce własne dnia 3 (15) Lipca 1873 roku.

Wniesiono do akt hypotecznych dnia 5 (17) Lipca 1873 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, Wydziału I przy ulicy Długiej pod N. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 17 (29) Września 1873 roku.

Sprzedażą kierować będzie Józef Piwoński Adwokat którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 17 (29) Lipca 1873 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 17 (29) Lipca 1873 r.
R. Linowski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży Nieruchomości wołanej, Trybunał wyrokiem daty 15 (27) Października roku bieżącego, termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 16 (28) Listopada t. r. godzinę 10 tą z rana wyznaczył, w którym to terminie sprzedaż rozpocznie się od sumy rs. pięćset, przez popierającego postąpionej, a w ostatecznym od $^2/_3$ części szacunku jaki biegli wynajdą.

Warszawa d. 26 Paźdz. (8 Listop.) 1873 r.
R. Linowski.

N. D. 6745. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Zwilina Lichtenberg handlującego, w Warszawie pod Nr. 2424 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Leona Krysińskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 489c zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 1,000 z procentem od d. 19 (31) Grudnia 1872 r. i kosztów od Zandela Salberg właściciela nieruchomości na Pradze przy Warszawie pod Nr. 211b, a właściwie Nr. 211 i 212a położonej, tamże zamieszkałego protokółem Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Teofila Ejchler w dniu 16 (28) Lutego 1873 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

pod Nr. 211b a właściwie Nr. 211 i 212a oznaczona w Pradze przy Warszawie w Cyrkule policyjnym i administracyjnym 12 Pragski zwanym, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Pradze przy Warszawie położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Zandela Saldberg należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kw. 1600 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom murowany o suterynach, parterze i facjatach, blachą kryty, trzy kominy murowane mający.
2. Kuczka z desek gontami kryta.
3. Oficyna z desek o parterze z przedsionkami pod półdachem blachą krytym, 4 kominy murowane mająca.
4. Parkan z desek.
5. Budynek z desek, mieszczący w sobie trzy komórki i kloakę.
6. Kawałek parkanu.
7. Brama drewniana dwuskrzydłowa.
8. Śmietnik.
9. Budynek z desek gontami kryty w którym jest pięć komórek.
10. Szopa z łat deskami kryta.
11. Przystawka z desek deskami kryta.
12. Studnia drewniana z takąż korbą.
13. Podwórko niebrukowane.

W nieruchomości tej jest 9 lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych, prócz tego właściciel Zendel Salberg zajmuje lokal.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Leona Krysińskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie, pod Nr. 489c zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 462/3 urzędującemu, na ręce Stanisława Miłobędzkiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Wacławowi Łukomskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Pradze przy Warszawie tamże pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 23 Lutego (7 Marca) 1873 r.

Wniesiono do księgi hypotecznej powyższej nieruchomości w Warszawie d. 14 (26) Marca 1873 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydz. I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 d. 18 (30) Maja 1874 r. o godzinie 10 z rana.

Sprzedażą kierować będzie Leon Krysiński Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1873 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1873 r.
R. Linowski.

Po odbyciu w dniach 18 (30) Maja, 1 (13) Czerwca i 15 (27) Czerwca 1873 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 211b, a właściwie Nr. 211 i 212a w Pradze przy Warszawie położonej, Trybunał Cywilny wyrokiem w ostatniej dacie wydanym, termin do przygotowczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 29 Czerwca (11 Lipca) 1873 r. wyznaczył.

W terminie powyższym odbytem zostało przygotowawcze przysądzenie nieruchomości powyższej i takowa przygotowawczo Leonowi Krysińskiemu Adwokatowi za sumę rs. 1,000 przysądzoną została, a zarazem termin do ostatecznego jej przysądzenia na dzień 3 (15) Września 1873 r. wyznaczony został.

Następnie po spełnieniu tego terminu, Trybunał wyrokiem w d. 29 Października (10 Listopada) 1873 r. z illacji wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 3 (15) Grudnia 1873 r. godzinę 10 z rana w miejscu zwykłych swoich posiedzeń pod Nr. 549 w Wydziale I wyznaczył.

Licytacja w tym terminie zacznie się od sumy rs. 1,000 jako sumy postąpionej przez popierającego sprzedaż wierzyciela w terminie przygotowawczego przysądzenia.

Warszawa d. 1 (13) Listopada 1873 r.
R. Linowski.

N. D. 6752. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

W zastosowaniu się do Art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, że na żądanie Władysława Kokelego właściciela dóbr Zaborów i Zaborówek, w tychże dobrach powiecie Grojeckiem gubernji Warszawskiej zamieszkałego a zamieszkanie prawne do tej subchasty w mieście gubernialnem Kaliszu u Hipolita Grodzieckiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Kaliskim obrane mającego, od którego tenże Patron stawa i subhastę niżej wymienionych dóbr prowadzi; z mocy aktów urzędowych daty 10 (22) Maja 1867, 21 Marca (2 Kwietnia) 1869 roku i wykazu hypotecznego dóbr Krzeczowa, po doręczeniu w dniu 12 (24) Października 1871 roku nakazu subhastacyjnego, protokółem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu Romualda Pinowskiego w dniach 6 (18) 7 (19) i 17 (29) Grudnia 1871 r. sporządzonym, w poszukiwaniu i na satysfakcję summy rs. 23,658 kop. 87 z procentem z większej summy rs. 25,321 kop. 29 pochodzącej, rzeczonemu Władysławowi Kokelemu od Moritza Abrachama Rozen właściciela dóbr Krzeczowa z przyległościami w mieście Wrocławiu państwie Pruskiem mieszkającego, a zamieszkanie prawne w tym interesie w mieście gubernialnem Kaliszu u Franciszka Modrzejewskiego Patrona obrane mającego należnej; zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Krzeczów, Chochłów część A. i B, Mokre zwane, składające się z wsi i folwarku Krzeczów, folwarku Broników, wsi Chochłów A. B, wsi Mokre, pustkowia Smolarze, osady młynarskiej i papierni Koclów w Chochłowie, osady i papierni Jarząb i przyległych lasów: z wszelkiemi budynkami dworskiemi, gruntami, łąkami, pastwiskami, porpinacją, polowaniem, rybołówstwem, czynszami, wszelkiemi prawami i użytkami, czyli z tem wszystkiem od całość tych dóbr stanowi i do nich należy, bez żadnego wyłączenia.

Dobra te położone są w gminie i parafji Mierzyce, powiecie i okręgu Wieluńskim, gubernji Kaliskiej. Odległe od miast najbliższych, miasta powiatowego Wielunia mil 2, Częstochowy mil 7, Sieradza mil 6½, Nowo-Radomska mil 7, miasta gubernialnego Kalisza mil 12, od dawnych miast a teraz osad Działoszyna wiorst 10, Złoczewa mil 3½ Praszki mil 4, i Wieruszowa mil 5. Granicząc od północy z dobrami Raduczyce, od południa z gruntami wsi Mokre do dóbr Orzegowa należącej i w części z lasem dóbr Działoszyn, od wschodu z dobrami Radoszewice i Drobnice, od zachodu z gruntami włość. wsi Kamiona i w części z lasem i gruntami dóbr Kraszkowice odznaczone miedzami i kopcami, Mają jedne księgę wieczystą w Trybunale Kaliskim, a osady młynarskie i papiernie wyżej wspomnione mają oddzielne hypoteki okręgowe w Sądzie Wieluńskim jako należące do wieczysto-czynszowej własności różnych osób.

Na folwarku Krzeczów jest dwór massiw murowany, ogród, gorzelnia z kompletnym aparatem i liczne zabudowania gospodarcze dworskie w zajęciu opisane, w karczmie szynkują trunki Franciszek i Emilja małżonkowie Piątkowscy, płacąc z takowej i 8 mórg gruntu dworowi po rs. 90 rocznie. W domu pod Nr. 14 mieszka dzierżawca dochodu mostowego Lewek Kasztan płacący rocznie rs. 105. W kuźni mieszka kowal Karol Hintz.

Na folwarku Broników jest dwór murowany, ogród i zabudowania gospodarcze dworskie, gdzie mieszkają owczarz Barasiński mający własne stado owiec i karbowy.

W Chochłowie pół chałupy czworaka Nr. 3, należy do dworu, szynkuje w nim trunki dworskie Kacper Prusacz i ma dodane 4½ morgi gruntu, płacąc rocznie dworowi do rs. 30

W karczmie wsi Mokre mieszka szynkarz Leopold Nawrocki płaci z takowej i 4 mórg gruntu rocznie dworowi po rs. 36.

Młyn wodny, papiernię i folusz w Krzeczowie z gruntem i łąkami mórg 66 pr. 54 posiadają prawem wieczysto-czynszowej własności Karol Mosiński, Antoni Więcławski i Karolina Głąb, płacą dworowi czynszu rocznie rs. 195 i melą zboże. Młyn wodny i papiernię Kochlów wraz z gruntem i łąkami m. 33 pr. 68 posiadają takimże prawem Leopoldyna i Marjanna Wagenbichler płacą czynszu rs. 225. Młyn wodny i papiernię Jarząb z gruntami i łąkami mórg 165 prętów 139, posiadają prawem jak wyżej Józef i Konstancja z Zureckich małż. Żureccy, płacą dworowi czynszu rocznie rs. 150. Z przestrzeni tego młyna Jarząb jedna morg gruntu na której stoi budynek dworski, wolno używanie źródła i branie gliny do tego budynku należą do dworu.

W wsi Chochłowie Marjanna z Kwasów Kompuś posiada prawem własności pola z łąką m. 19 pr. 7, i lasu m. 21 r. 187, razem m. 40 pr. 194 miary nowopolskiej.

Grunta na uwłaszczenie włościan przeszłe w hypotece określone a służebności jakie tymże włościanom nadane zostały, są objawione w dziale III wykazu hypotecznego tych dóbr.

Rozległość dworska zajętych dóbr, uważając przybliżenie w ogóle wynosi mórg 2926 na miarę nowopolską a mianowicie obejmują przestrzeni:

a) Folwark Krzeczów: gruntu ornego mórg 108, łąk mórg 53, pastwisk łącznie z folwarkiem Broników mórg 150, ogrodów mórg 3, pod zabudowaniami mórg 2, w stawach i wodach mórg 1, gruntu karczmarskiego mórg 8, gruntu kowalskiego mórg 4.

b) Folwark Broników: gruntu ornego m. 386, łąk m. 7, ogrodu m. 1, pod zabudowaniami m. 1½, gruntu karczmarskiego: w Chochłowie m. 4½ we wsi Mokre m. 4.

c) Lasu w całych tych dobrach jest m. 1211, zarośli i zagajników m. 806, dróg i nieużytków około m. 171.

Przez całe te dobra przechodzi rzeka Warta z koryta której płyną strugi, Inwentarza na gruncie dóbr znajdujący się, na folwarku Krzeczów pomieszczony i zajęty: koni roboczych 13, krów 25, stadnik 1. wołów 12, aparat gorzelniany 1, sieczkarnia konna 1, młynek do zboża 1, młockarnia 1, wozów fornalskich 4, pługów 10, bron 16, skrzyń do kartofli 3, sań bosych 3

Właścicielem zajętych dóbr Krzeczów z przyległościami z wykazu hypotecznego jawnym jest Moritz Abraham Rosen wywłaszczany dłużnik zostający w ich posiadaniu, a zarządza niemi Józef G[illegible]ich, którym oddano dozór sądowy.

Szczegółowy opis dóbr zajętych mieści się w protokole zajęcia wyżej z daty powołanym który razem ze zbiorem objaśnień i warunkami sprzedaży jest do przejrzenia w biórze Pisarza Trybunału i u Patrona sprzedaż prowadzącego.

Protokół zajęcia doręczono w kopjach d. 29 Grudnia (10 Stycznia) 1871/2 roku Pisarzowi Sądu Pokoju w Wieluniu Waleremu Kossowskiemu i wójtowi gminy Mierzyce Franciszkowi Jabłońskiemu na ręce Sołtysa Tomasza Maryniaka. Następnie wniesiono takowy do księgi wieczystej dóbr Krzeczowa dnia 10 (22) Lutego 1872 r. a w d. 23 Lutego (6 Marca) t. r. w kancellarji Trybunału zaregestrowano.

Sprzedaż odbywać się będzie na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w pałacu sądowym przy ulicy Józefina, a pierwsze ogłoszenie warunków takowej nastąpi na tejże audjencji w dniu 11 (23) Kwietnia 1872 roku o godzinie 10 z rana.

Kalisz d. 24 Lutego (7 Marca) 1872 r.
Assesor Kollegjalny J. M[illegible]górski.

Warunki sprzedaży w dniach 11 (23) Kwietnia 25 Kwietnia 7 (Maja) 9 (21) Maja 1872 r. na audjencji Trybunału ogłoszono.

W dniu 15 (27) Czerwca 1872 roku po oddaleniu sporów o niemożność subhasty wnoszonych, Trybunał dobra powyższe przygotowawczo przysądził Patronowi Hipolitowi Grodzieckiemu za sumę rs. 25,000.

Następnie po załatwieniu przez akt urzędowy przed Rejentem Paszkowskim w Kaliszu d. 18 (30) Listopada 1872 r. sporządzony sporów o taksę wyrokami Trybunału z d. 11 (23) Lipca, Sądu Apelacyjnego z d. 10 (22) Sierpnia i 14 (26) Września, Rządzącego Senatu z d. 12 (24) Października 1872 roku zakazanej, i uplaceniu przez Rosena kwoty rs. 7550, w poszukiwaniu reszty wierzytelności rs. 16108 kp. 87, Trybunał wyrokiem z d. 24 Października (5 Listopada) 1873 roku oznaczył termin po odbyciu stanowczego przysądzenia powyższych dóbr Krzeczowa na d. 4 (16) Grudnia 1873 r. godzinę 10 z rana.

W terminie tym licytacja ma się rozpocząć od sumy rs. 25,000. a w braku licytantów od sumy rs 13,333 kop 34.

Kalisz d. 25 Paźdz. (6 Listop.) 1873 r.
Pisarz Trybunału, Skoczyński.

N. D. 6700. Komora Celna Sosnowice niniejszem obwieszcza, że 27 Listopada (9 Grudnia) i następnych dni 1873 r. w gmachu jej (na stacji Drogi Żelaznej Sosnowice), sprzedawane będą przez publiczną licytację różne konfiskowane towary, w ogóle na rs. 1500 oszacowane, a mianowicie: jedwabne materje, złote wyroby, gotowe ubrania, i rozmaite towary łokciowe i galanteryjne.

1—3 Sosnowcy d. 1 Listopada 1873 r.

N. D. 6746. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.*

Stosownie do Art 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Władysława Boruckiego Obywatela krajowego, we wsi Kręcu powiecie i gubernji Lubelskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego w mieście Lublinie u Jana Janiszewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym pod Nr. 87/88 przy ulicy Grodzkiej obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 480 z procentem od dnia 12 (24) Czerwca 1869 r. od Emilji z Kasperskich Drożeńskiej wdowy, Obywatelki krajowej, w mieście Lublinie pod N. 315 zamieszkałej, należnej protokółem Komornika Sądowego Stanisława Jaworowskiego w dniu 25 Kwietnia (7 Maja) 1873 r. w drodze przymusowego wywłaszczenia, zajętą została nieruchomość miejska w mieście gubernialnem Lublinie, jurysdykcji Magistratu i Sądu Pokoju w Lublinie, pod N. polic. 315 przy ulicy Namiestnikowskiej położona, N. hypotecznym 200 oznaczona własność Emilji z Kasperskich Drożeńskiej stanowiąca.

Nieruchomość powyższa składa się z placu do funduszu Ogólno-religijnego należącego, z którego rocznie opłaca się po kop. 47. Na placu tym stoją następujące zabudowania:

1) Kamienica masiv murowana, o jednem piętrze, z piwnicą i poddaszem, z balkonem żelaznym, blachą kryta z jednym kominem murowanym nad dach wyprowadzonym. Piwnica sklepiona podzielona na komórki. Parter składa się z dwóch pomieszkań, po dwóch stronach sieni leżących, jedno z tych pomieszkań obejmuje 2 pokoje a drugie 3 pokoje kuchnię, i pokoik pod schodami.

Na piętro prowadzą schody podwójne jedne z sieni a drugie z podwórza, piętro obejmuje: sień, pięć pokoi, przedpokój, salon z balkonem i dwie kuchnie z których jedna angielska.

Poddasze składa się z dwóch pomieszkań, z tych jedno o 3 ch a drugie o 2-ch pokojach, przy obu pomieszkaniach znajdują się komórki.

Podwórko niebrukowane parkanem w słupy ogrodzone.

2) Officyna od zachodniej strony podwórka leżąca, parterowa, murowana, gontem kryta z kominem murowanym, nad dach wyprowadzonym, składająca się z dwóch pomieszkań z tych jedno o jednym, drugie o dwóch pokojach z przepierzeniem stanowiącem kuchenkę.

3) Stajnia drewniana w słupy pobudowana, tarcicami kryta.

4) Budynek drewniany tarcicami kryty, mieszczący w sobie stajnię, wozownię i komórki. Obok niego kloaki drewniane.

Poza budowlami powyższemi leży ogród fruktowy i warzywny razem długości 150 a szerokości 26 łokci mający, płotem z dranic ogrodzony. W ogrodzie tym stoi chałupa drewniana, pod gontem z kominem murowanym, nad dach wyprowadzonym, o jednej izbie.

Powyż opisana nieruchomość w drodze publicznej licytacji w dniu 17 (29) Sierpnia 1870 roku odbytej, wydzierżawioną została Motlowi Wejman po dzień 19 Września (1 Października) 1873 roku.

Zajęcie w kopjach doręczono w dniu 9 (21) Października 1873 r. Pisarzowi Sądu Pokoju w Lublinie, i tegoż dnia Henrykowi Wolińskiemu Prezydentowi miasta Lublina. Wniesiono do księgi hypotecznej zajętej nieruchomości w dniu 22 Października (3 Listopada, 1873 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań przez Pisarza Trybunału utrzymywanej.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie, w miejscu zwykłych posiedzeń, w domu sądowym pod N. 1 Ratusz zwanym w dniu 8 (20) Grudnia 1873 r.

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży we właściwym czasie przejrzeć można w Kancelarji Pisarza Trybunału, tudzież u Jana Janiszewskiego Patrona sprzedaż popierającego, którego zamieszkanie wyżej wskazane.

Lublin d. 24 Paździer. (5 Listop) 1873 r.
Barchwic.

Wywieszono na Tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Lublinie dnia 24 Października (5 Listopada) 1873 roku.
Barchwic.

N. D. 6778. Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 586a zamieszkały jako obrońca Franciszka Zieleniewskiego obywatela w dobrach Lisice, powie Kolskim, gubernji Kaliskiej zamieszkałego, wiadomo czyni i ogłasza iż na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 14 (26) Czerwca i 11 (23) Października 1873 r. sprzedaną bedzie w drodze działów

NIERUCHOMOŚĆ

Nr. 4 dawniej, obecnie Nr. 226 oznaczona w mieście Łęczycy przy ulicy Ozorkowskiej położona, składająca się z następujacych zabudowań:

a) Domu drewnianego gontami krytego.
b) Oficyny murowanej z przystawką.
c) Wystawki drewnianej.
d) Drwalni gontami krytej.
e) Kloaki drewnianej.
f) Studni balami cembrowanej.
g) Ogrodu owocowego i warzywnego.
h) Kawałka łąki.

Współwłaścicielami tej nieruchomości są:

1. Franciszek Zieleniewski jak wyżej zamieszkały.
2. Ksawery Zieleniewski w Warszawie pod Nr. 767 zamieszkały.
3. Kornelja Jadwiga i Feliks nieletni rodzeństwo Zieleniewscy, których głównym opiekunem jest Błażej Łukowski obywatel w mieście Łęczycy zamieszkały, a przydanym opiekunem Jan Zieleniews i obywatel w dobrach Nagórki powiecie Łęczyckim zamieszkały.

Szczegółowy opis sprzedawanej nieruchomości znajduje się w taksie przez biegłego Feliksa Makowskiego w d. 25 Sierpnia (6 Września) 1873 r. sporządzonej i w kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału II złożonej. Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniu 1 (13) Listopada 1873 r. termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia wyznaczony został na dzień 2 (14) Stycznia 1874 r. godzinę 2-gą z południa, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale II przed W-ym Szrederem Asesorem delegowanym. Licytacja zacznie się od sumy rs 2000 jako szacunku przez biegłego wynalezionego.

Warszawa d. 2 (14) Listopada 1873 r.
Kajetan Wałowski, Patron.

N. D. 6807. W dniu 9 (21) Listopada 1873 roku o godzinie 9 z rana na gruncie w domu pod Nr. 556 prawnie zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe, jesionowe, dębowe, lampy i o godz. 10 z rana na gruncie w domu pod Nr. 162/3 meble jesionowe, garderoba, bielizna, mąka, worki, wagi, koń, wóz, różne przedmiota do piekarni i t. p. w moc decyzji Trybunału, w d. 13 (25) b. m. i r. o godzinie 11 z rana na targu za Żelazną Bramą meble jesionowe, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Józef Rosiński, Komornik pod Nr. 489.

N. D. 6806. Prawnie zajęte meble machoniowe, jesionowe, lampy do naftv, szuba z baranów czarnych, lustra, rądle, brytwanny, kocioł miedziane, palto syberynowe, stoły sosnowe, bufet, rygały sklepowe, balony do wody sodowej miedziane i t. p. w d. 7 (19) Listopada r. b. o godzinie 10 na Starem Mieście w d. 12 (24) t. m. i r. o godz. 10 na Sewerynowie o godz. 11 na Grzybowie w d. 13 (25) t. m. i r. o godz. 10 z rana na Krasińskim placu, a w d. 14 (26) t. m. i r. o godz. 10 pod Lwem i w d. 15 (27) t. m. i r. o godz. 10 z rana na Sewerynowie, targach publicznych w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane zostaną przed podpisanym Komornikiem za gotowe pieniądze więcej dającemu.

Antoni Holtorff Komornik.
Nr. 1769a (12) Ś-to Jerska.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ

N. D. 4758. Sąd Policji Poprawczej w Kalwarji, wzywa Jankiela Berensztejn żyda poprzednio w gminie Pogiermoń a na teraz niewiadomego z pobytu, ażeby w ciągu trzech miesięcy stawił się w Sądzie tutejszym, dla wysłuchania wyroku zapadłego w dniu 1 (13) maja 1873 r. następującej treści którym za defraudację i bezprawny wyszynk trunków z art. 21, 31, 3, 47, 78, 79, 80, 83. 85, przepisów o karach art. 91, 157, kodexu kar głównych i poprawczych oprócz opłaty akcyzy rs. 7 kop. 54, na karę pieniężną rs. 15, kop. 8, a wrazie niemożności opłacenia tej kary na osadzenie w wieży przez dni trzydzieści skazuje, trunki zakwestjonowane skonfiskować postanawia.

W razie nie stawienia się Berensztejna wyrok na majątku jego natychmiast, a na osobie po ujęciu wykonany będzie. 2—3

Kalwarja d. 28 Lipca (9 Sierpnia) 1873 r.

Дозволено цензурою.
w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego.